

STÊRKA CIWAN

Kovara
Ciwanan
a Mehane

Mijdar 2019
Hejmar: 198

DI SOSYALÎZMÊ DE ISRAR DI MIROVAHIYÊ DE ISRAR E

NE
HÊLE

قوات سوريا الديمقراطية
Hêzên Sûriya Demokratîk
سەلاحەتە دیموکراتیکە

Nasnav: Berxwedan Amed
Nav û Paşnav: Yûnis Mihemed
Navê dayikê: Muqedes
Navê bav: Mihemed
Cih û dîroka şehîdbûnê: Mişrafa (Girê Spî) 22.10.2019

الشهيد: برخودان آمد

"Devrimci emeğin yarattığı değerlere an be an bağlı olalım ve PKK'nin militan kişiliğine mutlaka katılalım."

Merhaba Güneş'in genç yoldaşları...

Rêber APO'nun ısrarla tekrar ettiği soykırım gerçekliğini Kürt halkı olarak bir kez daha çok yakından hissettiğimiz bir süreçteyiz. Faşist Türk devleti varlığını Kürt'ün inkarı ve imhası üzerine inşa etmiş, eline geçen her fırsatta hiçbir halkı soykırımdan geçirmekten geri kalmamıştır. Savaş suçlusu Erdoğan ve çetelerinin Rojava'da gerçekleştirmek istediği işgal, bu soykırımın sadece ön hazırlığıdır. Bunun bilincinde olarak geliştirilen Onur Direnişi'nde, Rêber APO'nun yarattığı direnen Kürt gerçekliğinin tüm dünya halklarına gelecek umudu verdiği de bir kez daha ortaya çıktı. Rojava'da düşmanın tüm gücüyle saldırdığı şey aslında Rêber APO'nun orada vücut bulan özgürleştirici toplumsallığıdır. Çünkü 21. yüzyılda Kürt halkının en büyük öz savunması bu toplumsallık, yani Demokratik, Kadın Özgürlükçü ve Ekolojik Toplum olmuştur. Amerika'nın, yani NATO'nun, Rusya'nın ve diğerlerinin bu soykırım saldırısına destek vermesi kimseyi şaşırtmamalıdır. Kürtler'in öz savunması olan bu toplumsallık aynı zamanda kapitalist moderniteye, yani bu devlet ve kurumların sistemine karşı var olan en büyük tehdittir. Bu hem dünya halklarının verdiği desteğin hem de devletlerin düşmanın yanında yer almasının sebebidir. Asla unutulmamalıdır, Rêber APO'yu düşmana teslim eden de fiziksel özgürlüğünün önündeki en büyük engel de Amerika'dır.

Kürt gençliğinin bu süreçteki tutumu, yaşamı, örgütlülüğü ve eylemi halkımızın kaderini belirleyecek. Yönünü gerillaya ve öz savunma güçlerine veren her Kürt genci düşmana en büyük darbeyi vuracaktır.

Onur Direnişi şehitlerimizin anıları önünde saygıyla eğiliyor, mücadelelerini zafere ulaştıracağımızın sözünü veriyoruz.

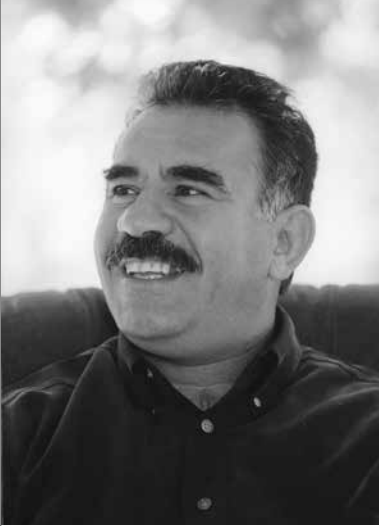
**Amed'de buluşmak dileğiyle
Genç kalın...**

TÊKİLÎ

sterkaciwankovar@gmail.com

Hevalên hêja, hûn dikarin berhemên xwe, wekî wêne, nivîs, helbest û hwd., bişînin me! Ger ku pirsên we hebin jî, jî me re binivîsin.

RÊBER APO

Halk komiteleri tipik bir
halk hareketi rolünü oynar

03

Öncü savaşımlı
halk demokrasisine doğru
giden yolda temeldir

13

Düşmanı aşamayanlar,
onurlu ve gelişkin olmazlar

17

Wir begeben uns
in die Phase der
neuen Revolutionen

20

PERSPEKTÎF

Dagirkeriyê NEHÊLE

27

LASS Kolonialismus
NICHT ZU

31

Îşgale ÎZÎN VERME

35

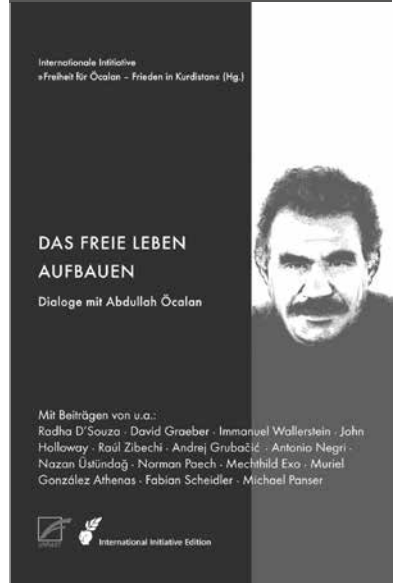
NIRXANDIN

38

Özgür birey ve demokratik
komüne dayalı çizgide toplumu
örgütlü ve eylemli hale getirmek
eğitimle mümkündür

ÇAND Ê HUNER

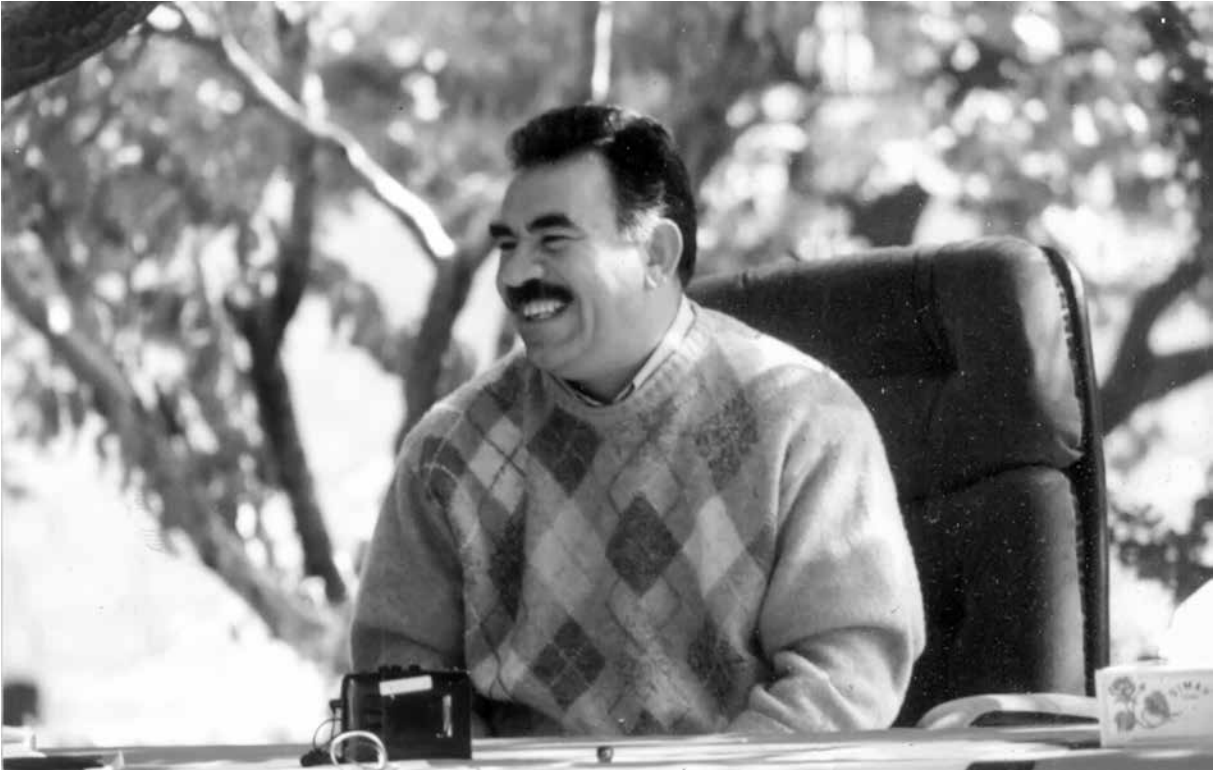
47

Şervano

48

Pirtûkên ku
em pêşniyar dikin

Halk komiteleri tipik bir halk hareketi rolünü oynar

Böyle gelişen halk demokrasilerinde, örgütlenmenin önemi büyüktür. Örgütlenme temel bir rol oynar. Halk hareketi ve demokrasisi kendiliğinden oluşmaz. Planlı bir örgütlenmeyi esas almak zorundadır. Halk örgütlenmesi, aynı zamanda cephe örgütlenmesidir, siyasal bir örgütlenmedir. Bizde somut ifadesi halk komiteleri biçimindedir. Halk komiteleri,

yani "Koma Gel"ler, halkın örgütlendirilme biçimi olmalıdır. Bu komiteler, silahlı değildirler. Yarı legal, hatta legal imkanları değerlendirirler. Fakat gizliliği esas alırlar. Halkın değişik kesimlerini içlerine alırlar. Tüm halk kesimlerinin temsilcilerini bağrırlarında barındırmalıdır. Özellikle itibarı olan, halkı temsil edebilecek kişiliklerden olmalıdır. Geniş halk tabakalarını

Düşman, tüm gücüyle gerillayı dağlarda daraltmaya çalışıyor. Gerillayla halkın ilişkisini koparmaya çalışıyor. Dolayısıyla en çok yüklenmemiz gereken, gerillanın nefes borularını halkın içine kadar yaymak için, halk komiteleri aracılığıyla, şehir devrimlerini gerçekleştirmektir.

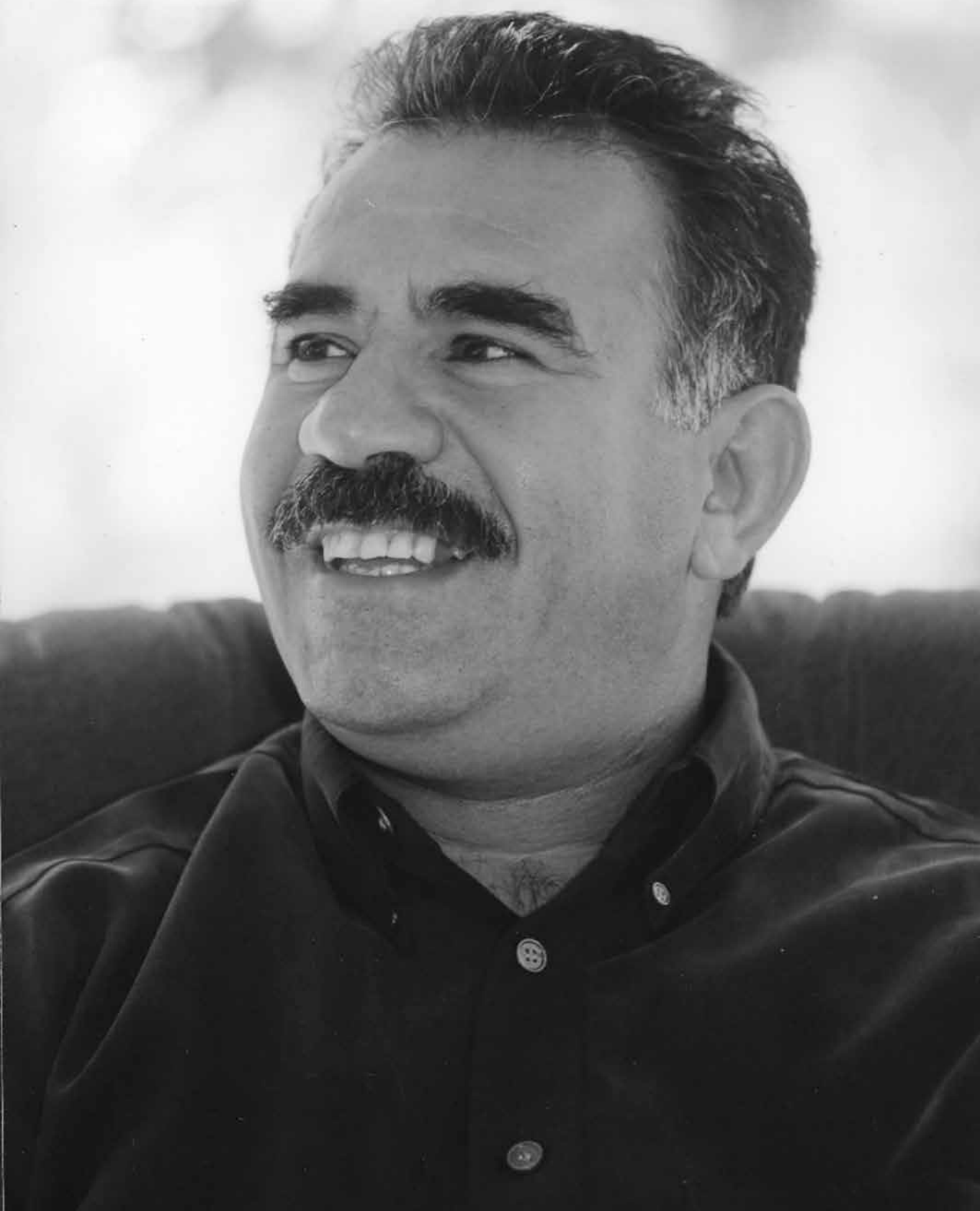
kapsayarak yaygın kurulmalıdır. "Hiç kimse adam yoktur, fazla bilinçli değildim" deyip sekte yaklaşım içinde olmamalıdır. Bu işi biraz kavrayanlardan tutalım "ben varım" diyenlerin hepsine halk komitelerini, köylerde köy komitelerini, şehirlerde şehir komitelerini kurdurtmak doğrudur. Ayaklanma sürecine girildiğinde, halk komiteleri aynı zamanda ayaklanma komiteleridir. Nitekim bizde ayaklanmayla normal gelişme iç içedir. Bu nedenle halk komitelerinin sık sık kendini ayaklanma komitelerine dönüştürmeleri gerekir.

Halk komitelerine temel eylem biçimi gösterilir. Özellikle halkın genişçe katılımıyla taşlı sopalı, bol sloganlı yürüyüş hareketleridir. Halk hareketinde siyasi şiddet esastır. Askeri şiddet -ki bu yalnızca silahlı şiddet değildir- siyasi şiddetten biraz farkı vardır. Hiç şüphesiz devletin zoruna karşı zor kullanır, fakat silaha fazla başvurulmaz. Halk birlikleri, silahlı birlikler değildir. Biz halk birliklerini hemen silahlandırmayacağız. Silahlandırmak doğru değildir. Çünkü düşman halkı katliamdan geçirebilir. Bizim asıl silahlı birliklerimiz, gerilla birlikleridir. Hatta halk milisini bile tümüyle silahlandırmayacağız. Fakat uygun zaman aralıklarında uygun biçimlerde silahlandırılabilir. Halk komitelerinin silahları taş ve sopadır. Tipik olarak Filistin İntifadası'nın benzeri olacaktır. Filistin örneği, ders çıkarılması gerken bir pratiktir. Filistinliler'in silahları da vardır. Fakat bu silahlarla bir ayaklanmayı götüremeyeceklerini çok iyi bilirler. Filistin halkı bunu kaldırmaz ve katledilir, ama taşlı sopalı, kadınlı çocuklu hareketi yürütebiliyor ve sonuç da alıyorlar. Kürdistan'da da böylesine bir gelişmeye ihtiyaç vardır. Halkımız bu aşamada silahlı halk ayaklanmasını kaldıramaz, düşman bastırır. Fakat taşlı sopalı ayaklanmayı kaldırabilir. Düşman yine de imha edebilir, öldürebilir. Fakat fazla ileri götürmez. Nitekim Nusaybin-Cizre deneyimi bunu açıkça ispatladı. Bu

nedenle halk komitelerinin temel eylem biçimi siyasi gösterilerdir. Siyasi gösterilerin pasif değil, aktif olan biçimi esas alınır. Bizzat özel tim yerine, düşmanın işbirlikçilerine, diğer kurum ve kuruluşlarına saldırmak zarar vermektir, bunu yaygınlaştırmaktır. Halkı kendi eylem türlerine alıştırmaktır. Öyle anlaşılıyor ki, bu örgütlenme ve eylem biçimiyle en az gerilla savaşı kadar sonuç alabiliriz.

Düşman, tüm gücüyle gerillayı dağlarda daraltmaya çalışıyor. Gerillayla halkın ilişkisini koparmaya çalışıyor. Dolayısıyla en çok yüklenmemiz gereken, gerillanın nefes borularını halkın içine kadar yaymak için, halk komiteleri aracılığıyla, şehir devrimlerini gerçekleştirmektir. Dikkat edilmesi gereken; şehir devrimleri halk hareketidir. Gerilla değildir, şehir gerillası da değildir. Halk komiteleri, tipik bir halk hareketi rolünü oynuyor. Şüphesiz gerilla kollayacak, koruyacak, zaman zaman arasına sızıp hedeflerine sert vuracaktır, ama kendini halk yığınlarından ayırmasını bilecek, onunla özdeşleşmeyecektir. Yine Parti, halk ayaklanmasının zamanını belirleyecek, ona öncü, yönetici ve kadro verecektir. Ne zaman hızlandırılması, ne zaman yavaşlatılması gerektiğini kararlaştıracaktır. Ama yine de Parti'nin öncülüğünde, Parti'nin gelişmesi temelinde olacaktır. Halk hareketi, halk cephesinin örgütlenmesi de bu temelde olacaktır.

Kürdistan'da yürütülmesi gereken halk hareketi, kendi demokrasisini geliştirir. Halk demokrasisi biraz da buna bağlıdır. Bir halk kendini örgütleniyor, eyleme geçiriyorsa; kendi demokrasisini geliştiriyor demektir. Yine halk komiteleri düzeni, kurumlarının sürekli karşısında değil, içine girerek de kullanacaktır. Özellikle legal bir kol hareketi için, legal bir siyasi kuruluş, halk hareketi açısından oldukça önem verilmesi gereken bir örgütlenmedir. Böylesine bir örgütlenme hareketini deneyeceğiz. Sanırım önemli bir rol oynayabiliriz.

Cephe türü legal bir parti de, bu alanda iyi bir örgütlenme aracı olabilir. Şüphesiz halk komitelerinin tamamı legal bir kol örgütlenmesi olmayacaktır, legal bir partinin kolu da olmayacaktır. Fakat içine uzanarak, özellikle şehir ve köylerde örgütlenme, biraz daha halk komiteleriyle, legal partinin uyum içinde gelişmesine bağlıdır. Halk komitelerinin sadece gizli olması, daha fazla tahribatlara yol açabilir. Mutlaka gizlilik olacak, ama legal görünümünün de, özellikle legal parti etrafında geliştirilmesi yanlış değildir.

Devletin diğer kurumları da kullanılabilir. Güvenilmez kuruluşları bile gerektiğinde kullanabilmeli. Ama esas alınan, devlet kurumlarını gerektiğinde dışarıdan tahrip etmektir. İçine girme de onu yüceltmek için değil, yıkmak içindir. Devlete yönelik her zamanki faaliyetimiz, onu reformistlerin düşündüğü gibi baştacı etmek, kalıcılaştırmak değil, yıkmak içindir. Reformistlerden farkımız budur. TC parlamentosunu da kullanabiliriz. Bir grup dostumuz oraya girdiğinde parlamentoyu yüceltmek için değildir, orada düzeni teşhir etmek, hatta parlamentonun gerçek yüzünü ortaya çıkarmak içindir. Diğer kurumlara yaklaşımımız da böyledir. Hatta legal partiler bunun için iyi bir araç olabilir. Bunu yücelterek kurtuluş amacı olarak değil, geçici ve bazı amaçlar için kullanmak amacıyla değerlendireceğiz. Bu biçimde kendini örgütlendirir, gerekirse seçimlere de katılır. Mahalli seçimlere katılır, sömürge parlamentosuna kadar kolunu uzatabilir. Özellikle belediyelere ağırlık verilir. Yasal statü içinde de olsa kullanılabilir. Rakiplerini tasfiye edip kendi sempatizanlarını yerleştirebilir. Mevcut iş ve olanakları bu temelde değerlendirilir. Hatta halkın ekonomik dayanışmasını da geliştirir.

Halk demokrasisinin ekonomik temeline dikkat etmek gerekir

Ekonomik temelini iyi kuramayan bir halk hareketi gelişemez. Dolayısıyla yoksullar başta olmak üzere, sıkı bir dayanışmayı sağlamak, halk komitelerinin temel görevidir. Oldukça yoksullaşanların, hapse düşenlerin, şehit ailelerinin ekonomik gereksinmelerini bu komiteler karşılamalıdır. Bizzat ekonomik faaliyetler geliştirilmelidir. Milli ticareti, ithalatı işler ve giderek ihracata el atabilir. Yine halkın bir yığın ekonomik

kuruluşu ve toprağı vardır. Mümkünse toprak reformunu bile gerçekleştirebiliriz. Adaletsizlikleri, eşitsizlikleri kaldırırız, hatta hukuki sorunlarını da gidermeye çalışırız. Birçok sosyal anlaşmazlık, kan davaları ve kavgalar vardır. Bunları da halk komiteleri halledebilmelidir. Halkın arasındaki çeşitli çelişkileri de, halk komiteleri çözümlenmelidir. Bir anlamda yargı, ihtilaf, uzlaşma ve halletme rolünü de oynamalıdır. Özellikle ihtilafları uzlaşmayla halletme, önemli bir görev olarak görülmelidir.

Geceler yapma, yürüyüşler düzenleme (kentlerarası, köylerarası), yine doğal halk faaliyetlerini siyasi amaçla kullanma (cenazeler, düğünler ve bayramlar), bütünüyle halk komitelerinin amaçları doğrultusunda değerlendirilebilir. Doğal gelenekler, giderek siyasi amaçlara tabi tutulmalıdır. Aynı şekilde düşmanın bayramları vardır. Bunlar sabote ve boykot edilir. Özellikle halk, sahte gösterilere çekmek, aldatmak, gözünü boyamak gibi şeylerden uzak tutulur. Düşmanın halkı kullanma tekniklerine karşı sürekli tavır geliştirilir. Hiç şüphesiz halk komitelerinin bu nitelikteki görevleri yürütmeleri, gerillayla, Parti öncülüğüyle bağlantı içinde olmasına bağlıdır. Gerillanın koruması ve Parti'nin yol göstericiliği olmadan, halk komiteleri kendi içinde fazla başarılı olamazlar. Önlerine konulan eylemsel ve örgütsel görevleri başarıyla yerine getiremezler. Dolayısıyla gerilla ve Parti öncülüğüyle bağlantıya dikkat etmek gerekir. Parti öncüleri ve gerilla, halk komitelerinin gelişmelerine sürekli katkıda bulunacaklardır. Güç alıp güç vereceklerdir. Kürdistan'ın ulusal kurtuluş tarihinde, halkın bu sürece katılması yoğun olacaktır. Bir bilinçlenme, uyanma döneminden geçilip ayaklanma dönemine doğru evrim göstermektedir.

Halk devrime ne kadar kapsamlı katılırsa, devrimde başarı o kadar kesinleşir

Şunu unutmamak gerekir ki, güçlü bir halk hareketi olmadan ulusal kurtuluşa başarı mümkün değildir. Gerilla ve Parti öncülüğünün bütün çabaları, halk hareketini kapsamlı olarak geliştirmek içindir. Gerilla kendi başına amaç değildir. Hatta kendi başına Parti mücadelesi ile hedefe ulaşamaz. Önemlidir ve gereklidir, ama yalnız başına yetmez. Halk hareketini sonuca götürmede esas belirleyici ve sonuç alıcı rolü oy-

nar. Halk devrime ne kadar kapsamlı katılırsa, devrimde başarı o kadar kesinleşir. Dolayısıyla önümüzdeki bu dönemde, bütün gücümüzle halkı devrime katma işine önem vermeliyiz. Çeşitli yöntemler kullanarak bütün bölgelerde sınıf ve tabakalardan, çevrelerden, ailelerden, aşiretlerden ve bütün kesimlerden kadın, erkek, genç, esnaf, işçi, köylü demeden hepsini ne kadar harekete katabilsek, devrimin kalıcılığı, büyüklüğü, dolayısıyla başarısı o kadar kesinleşir. Bu konuda yıllarca süren bir çabadan sonra, attığımız ilk adımlar iyi değerlendirilmelidir.

Unutmamak gerekir ki, sömürgeciliğin tecridini delmek, Kürdistan'da en büyük devrimci başarılarından birisidir. Bu sağlanmıştır. Artık halk, gözünü özgürlük için açmış, dayatılan tecrit çeperini kırmış ve korku duvarını aşmıştır. Diğer ülkelerle kıyaslandığında belki önemli görülme-yebilir, ama Kürdistan için çok önemlidir. Kaldı ki, önemli gelişmelere yol açmak için de, halkın korku duvarını aşmasını, tecrit çemberini kırması esastır. İşte bugün bu başarılmıştır. Düşman bugün tecrit çemberini, özel timlerle neredeyse herkesi askeri tecride alarak kurmak istiyor. Böl-

geleri birbirinden koparmaya çalışıyor. Baskıyı alabildiğine arttırıyor. Sansür ve basın yasaklamaları hep bunun içindir. Son tahlilde uyanan halkı tekrar uykuya daldırmak, bilincini çarpıtmak, yırtılan korkuyu tekrar egemen kılmaktır. Şu anda özel savaşın uğraştığı budur. Bir anlamda günümüze doğru özel savaş daha çok gerillayı imha etmeyi değil de, önemli bir atılım içine giren Kürdistan halk hareketini boğmaya yöneliktir. Önce tecrit, sonra giderek dağıtma ve boğmaya yöneliktir. Bu önemlidir. Çünkü gerillayı da boğmasının yolu, uyanan halkı boğmaktan geçer. Şimdi buna ağırlık veriyor. Dolayısıyla özel savaşa karşı sadece gerillayı yoğunlaştırarak karşılık vermemiz yetmez, öncülüğü daha da çelikleştir-mekle karşılık vermemiz de yetmez. En önemlisi, halk hareketini daha da geliştirerek karşılık vermektir. Özel savaşı boşa çıkarmak için, mutlaka şehir kitlesini harekete geçirmek şarttır. Günümüzün özel savaşı da esas olarak buna bağlıdır.

Gerilla aslında kendi başına bilindiği gibi fazla da gelişemez, yani tehlikelerle dolu bir süreci yaşar. Düşman şunu çok iyi biliyor; eğer halk ayaklanması olmazsa, salt gerillayla uğraşmak

Gençlik, kadın, esnaf, köylü her kesimin somut konuları vardır. Bu konulara denk gelebilecek yaklaşım, esnek ve yaratıcı bir önderlikle karşılanabilirse, halkın devrimci hareketi gelişecektir.

yerine, gerillaya giden halkın katılım sürecini durdurmak yeterlidir. Bunun üzerinde çok duruyor. Kendine göre akıllıdır da. O halde, bizim de bir bütün olarak önümüzdeki dönemde yüklenmemiz gereken taktik, büyük gelişmelere aday alanların şehirselleştirilmesini geliştirmektir.

Kürdistan'da kırsal alanı bugün tarihi bir aşamaya getirebildik. Sıcak savaşım bölgelerine çevirebildiyssek ve küçümsenmeyecek sonuçlar bu temelde ortaya çıkmışsa, aynı şeyi şehir devrimleri için de gösterebilmek mümkündür. Günümüzde artık şehir devrimlerine, ayaklanmalarına bütün gücümüzü vermek ve bu konuda sağladığımız gelişme oranında da bileceğiz ki, devrimimizin artık zafere gitmesinin temel ayaklarından biri daha dikilmiştir. En temel köşe taşlarından birisi daha atılmıştır. Bu Kürdistan Devrimi'nin temel özelliğidir. Başarı ve zaferin de temel bir gereksinmesidir. Şu anda bizim devrimci savaşımızla, düşmanın özel savaşı, genelde halkı kazanma temelindedir. Kitleyi kim kontrolü altına alıp yönetecektir? Bu aşamaya gelip dayanmıştır. Partimiz bir atılım yaptırmıştır, ama çok yetersizdir ve cılızdır. Büyük bir atılım yapmak için mutlaka hem kapsam, hem de nicelik itibarıyla çok sayıda kent ve köyde geliştirmek zorundadır.

Demek ki Partimiz'in, öncümüzün ve gerillanın bundan sonra kendisini geliştirmek için önemli oranda yüklenmesi gereken temel bir görevi budur. Düşmanın özel savaş taktiklerini bu temelde boşa çıkarması gerekiyor. Düşmanın son zamanlarda bütün yöneliminin bu yönlü olması, görevleri daha da yaratıcı kılıyor. 413 sayılı Kanun Hükmündeki Kararname, özelde halk katılımını engelleme kararnamesidir. Bu kararnameler şehirselleştirilmeye karşı, özellikle Nusaybin ve Cizre Direnişi'ne tepki olarak geliştirildi. Dolayısıyla, bununla Kürdistan genelinde şehirselleştirilmesini önlemeyi amaçlamaktadır. Onun için sürgün devreye sokulmak istendi. Sansür etkili olarak uygulanmak istendi. Bunu boşa çıkarmanın yolu şudur; sürgüne tabi tutulması istenen

kitleyi ayaklanmaya çekmek ve ayaklanmayı geliştirmektir; yine sansürün örtbas edemeyeceği çapta eylemler geliştirmek, devrimci basını geliştirmek, yurt dışını kullanmak ve böylece karar-nameleri boğuntuya getirmektir.

Türk özel savaşının önemli bir özelliği savaşı gizli yürütmesidir

Katliamı gizli yürütüyor. Dünyaya hissettirmeden, hatta halkımızın bir bölümünü katlederken diğer bölümüne hissettirmeden yapıyor. Geçmişte de öyle yaptı. Çok çeşitli olan halk ayaklanmalarına genelleşme ve birleşme fırsatı vermeden kendi içinde boğdu. Dersim Katliamı'nı diğer bölgeler hiç duymadılar. Hatta olumsuz yansıtılarak "iyi oldu" dedirtecek kadar gizli çalıştılar. Ağrı ve Palu'da aynı şekilde tecrit edilerek boğuntuya getirildiler ve dünyaya da yansıtılmadı. Hatta duyulunca "gericiler ayaklandı, ileriler kazandı" denildi. Buna bir de "ilericidir" diye, "komünist" etiket yapıştırıldı. Şimdi tekrar yaşatılmak isteniyor, tekrar boğuntuya getirmek ve genelleştirmek, dünyaya ve hatta Türk emekçi sınıflarına yansıtılmamak için, olağanüstü çaba harcıyor. Bu anlamda kirli, gizli ve sinsî bir savaşı oynuyorlar. Bunu da yerle bir etmenin yolu devrimci savaştır.

O halde, bu özel savaş taktiklerini acımasızca dayatmalarına karşı örtbas edemeyeceği kent ayaklanmaları, köylülük alanlarındaki isyanları körüklemek, kısılamayacağı kadar yüksek ses çıkarma, zindanları dolduramayacağı kadar çok insanı gösteriye çekmek gerekir. Özellikle gösterilerin değişik biçimleri vardır. Buna bir de açlık grevlerini kitleleştirerek ekleyebiliriz. Yeni biçimler de bulunabilir. Kentlerarası yürüyüşler, köyle-rarası yürüyüşler ve cenaze törenleri geliştirilerek, yaşamın bütün belirtilerini siyasi amaçla kullanabiliriz. Özellikle ekonomik anlamda had safhada olan yoksulluğu iyi kullanmalı, hatta düşmanın kültürel etkinliği tersine çevrilmeli-

PKK'LEŞELİM
SAVASI KAZANALIM

dir. Düşman gerici kurumlar vasıtasıyla, halkı sahte bir eyleme ve kendinden geçmeye çekmek isterken, biz tam tersine stadyumları miting alanına ve gösteri alanına çevirebiliriz. Festivalleri de aynı şekilde kullanabiliriz. Ayaklanma sadece sokaklara dökülüp taş atmak, camları kırmak değildir. Bunlar da yapılır, ama diğer biçimleri de yapılır. Örneğin, dünya çapında da bu tip biçimler epey kullanılıyor. Mesela Güney Afrika'da kullanılmıştır. Bizde daha yaygınca kullanılması gerekiyor.

Görülüyor ki, bütün bunlar zengin eylem biçimleriyle, çok çeşitli örgütlenme biçimleriyle, özel savaşın bastırmasını boşa çıkartıp kendi devrimci savaşımızı yaygınlaştırabileceğimizi göstermektedir. Önümüzdeki dönemde en çok bu yönlü yükleneceğiz. Halk demokrasisinin gelişmesi de bununla olur. Halkın çeşitli iktidar odaklarının yaratılması etkinlik ağlarının oluşturulması buna bağlıdır.

Bu dersle ilgili olarak, sanırım şehir alanlarına yönelik planlamaya iş düşer. Bu dönem şehir devrimlerini özellikle gündemleştireceğiz. Silahlı mücadele dışında geniş bir mücadele alanı olarak nasıl yönelmemiz gerekir? Örgütlenmesi, eylem biçimleri, taktikleri bir bütün olarak nasıl ele alınmalıdır? Hatta en önemli görevlerimiz arasında bu alanlara yönelik olarak kendimizi özel olarak hazırlayabilme de vardır. Planlamaya yönelirken, bunları da değerlendiriyorsunuz. Eğitim faaliyetlerimizin en önemli bir parçası da, böylesine bir devrimin görevlerine hazırlanmak, katılmak oluyor. Nasıl 1980'lerde bütün gücümüzle silahlı propaganda birimlerine yöneldik ve günümüzde gerillaya kadar getirdiyssek, artık 1990'ların başından itibaren de şehir devrimlerine ve halk komitelerine yöneleceğiz. Bu ülke tarihimizde önemli bir aşamadır. Eğer sürekli ve ısrarlı örgütsel çabalarla arka arkaya eylemler geliştirilirse, kısa bir sürede, bugün gerillada ulaştığımızın çok üstünde bir ayaklanmaya ulaşacağız.

Kitlelerin en yaygın ve çok yönlü biçimlerde katıldığı bir savaş

Nitekim çok az bir hazırlıkla, Newroz'da halkın gösterdiği eylemlilik, ne kadar umutlu olmamız gerektiğini ve bu zeminin ne kadar ayaklanmaya hazır olduğunu ortaya çıkarmıştır. Yapmamız

gereken; daha planlı, örgütlü ve yaratıcı bir yaklaşımı bu zemine dayatmaktır. Daha şimdiden bunun temeli atılmıştır. Halkın şu anda yaşadığı durum, kıpır kıpır bir kıpırdanmadır. Halk "Parti ne zaman gelecek, ne zaman bize eylem fırsatı tanıyacaktır? Gerilla ne güne duruyor? Bizi ne kadar koruyup geliştirecektir?" diyor. Günlük sorulardır ve milyonların dilindedir. Yapılması gereken, halkın bu büyük uyanışını, hareketlenişini daha planlı, uygun örgütlenme ve eylemle karşılamaktır; bu konularda yüksek sorumlulukla halk önderi olabilmek ve halkı en az zararlı özel savaşa karşı savaş içine çekmektir. Bunun bir öncü savaşı, gerilla savaşı olmadığı, bunun bir kitle devrimci savaşımı olduğu, kitlelerin en yaygın ve çok yönlü biçimlerde katıldığı bir savaş olduğunu bilerek geniş çalışacak, çeşitli biçimleri deneyecek, dar ve sekte davranışlar içerisine asla girmeyerek, gizli olduğu kadar legal yöntemleri de kullanacak, zaman zaman ileri, zaman zaman geri çekilmesini bilecektir.

Kısaca, günümüzde bir problem olarak karşımıza çıkan gerilla komutanlığında içine düştüğümüz darlığı, daha şimdiden bu alanda yapacağımız hazırlıkla yaşamamaktır. Yine Parti militanlığında yaşadığımız ve bir türlü örgütlenmeye gelmeyen, en az sorumluluk, en az pratikle işleri kurtarmaya çalışan tipi kesinlikle aşacağız. Onun yerine, halkın çıkarlarına çok bağlı, halkın geleneklerine, halkın yaklaşımlarına değer veren, esnek, tamamen halkın "böyle olmalıdır" dediği ölçüleri esas alan, tam bir siyasal önder gibi, sadece emekçilere değil, her sınıf ve tabakaya, zengine ve yoksula da hitap eden, çocuk örgütlenmesinden tatalım ihtiyar örgütlenmesine kadar, zindana hitap etmekten tatalım aydınlara kadar, tümüne hitap etmesini bileceğiz.

Ayrıca, gençlik, kadın, esnaf, köylü her kesimin somut konumları vardır. Bu konumlara denk gelebilecek yaklaşım, esnek ve yaratıcı bir önderlikle karşılanabilirse, halkın devrimci hareketi gelişecektir. Geçmişte bu konuda yaşanan muazzam darlıklar çıkmıştır. Halka karşı bastırmacı, çok sekte davranarak, binlercesini bir kontra gibi karşımıza çıkaran anlayışlar, elbetteki düşman anlayışlarıdır. Parti adına, halk adına kimse böyle önderlik yapamaz. Suçtur! Aynı biçimde kaçırtıcı yaklaşımlardır. Öncü ve önderlik rolünü unutup halkın içinde, hatta halkın sırtında yaşamaya çalışmak sağ-tasfiyeciliktir. Böylesi de

görülmüştür. Önderlik konumu böyle yaşanmaz. Bunun yerine, halkın ilgilerine ve yaklaşımlarına karşı alabildiğine duyarlı, halkı esas alan; değil halkın sırtında yaşamayı, halkı sürekli ileri çeken; ama sol sekterizme de düşmeyen; halkın kaldıramayacağı, güç getiremeyeceği eylem ve örgütlülükleri dayatmadan, halkın "üzerime düşeni yapabilirim" dediği eylem biçimlerini dayatmak, devrim ve halk önderliği açısından vazgeçilmez önemdedir. Böyle önderler olmazsa, halk ayaklanması adı altında, halkı katliamlar da dahil, her türlü tehlikeyle karşı karşıya getirir.

Halk gerilla gibi değildir, gerillada büyük tahribat olmaz. Biliyorsunuz öncüde tahribat daha azdır. Öncü örgütlenmesinde sakat yaklaşımlar, tutuklanmaya götürür, gerillada bazı grupların imhasına götürür. Ama halk içinde, halk önderliğinin doğru olmayan yaklaşımları, halkı katliamlara götürür. Burada artık kayıp onlarla değil, yüzlerle, hatta binlerle ifade edilebilir. Dolayısıyla çok hassas bir konudur. Yani halkı gösteriye çekerken de çok duyarlı olmalıyız. Planlı bir şekilde nereye kadar ileri adım atmak gerekir? Nerede geri adım gerekir? Nerede gerillaya başvurulur? Nerede legal kol kullanılır? Bütün bunları iyi saptayacaksınız. Bütün bunlar, halk önderliği konumu içinde bulunan, özellikle halk komitelerini geliştirme temelinde yöneten Parti militanlarının, ne kadar önemle bu işe yönelmesi gerektiğini gösteriyor. Gerek hazırlık, gerekse de pratik içinde, kılı kırk yararcasına kendini bu işlere vermesi gerektiğini ortaya çıkarıyor. Ülkeye yönelirken, bu temelde görevlerimizde çok hassas olacağız. Önceden çok tartıştık ve doğrusunu ortaya koymaya çalıştık. Gerillada da her türlü hatalı yanlış yaklaşımları çok iyi ortaya koyduk. Doğrusunu da ortaya koymaya çalışıyoruz. Bu konudaki hata ve yanlışlıklardan dolayı çok kayıbımız oldu. Dolayısıyla halk hareketine yönelirken, aynı şeyi yapmayalım. Bu temelde geçmişten ders çıkaralım! Halk hareketi dar birim hareketlerine benzemez.

Kürdistan tarihine bakacak olursanız, halk ayaklanmaları sürekli acımasızca bastırılmış, aksi sonuçlar doğurmuştur. Onurlu, sağlam bir miras bırakma yerine, herkesin kendinden kaçtığı, ayaklanmadan kaçtığı bir suskunluk dönemine yol açmıştır. Hiç şüphesiz, PKK'nin önderliği buna fırsat tanımamakla birlikte, eğer dikkat edilmezse, bazı sorumsuz önderlerin sakat yak-

laşımları sonucu, tekrar bizi ağır imhalarla ve pasifizizmle karşı karşıya bırakır ve mutlaka beslememiz gereken halk eylemliliğine, halk ayaklanmasına doğru da gidemeyiz. Gitsek bile, bunu pahalıya öderiz. Bunu önlemenin yolu da; kendini tamamen hazırlamış, iyi planlamış ve pratiğini bir bir gözden geçiren, ne pasifizmi ve halk kuyrukçuluğunu, ne de kaldıramayacak, sonucu kestirilemeyecek tutumlara girilir. Bunun yerine öncü ve gerillayla bağlantılı, ulusal ve uluslararası koşulları dikkate alan, özellikle özel savaşın politikalarını iyi ölçüp biçen, bu temelde devrimci savaş, devrimci yığın savaşımını dayatan bir yaklaşım ve önderlik içinde bulunulmalıdır.

Bu konudaki görevlerimize hazırlanırken, özel olarak bu alanda görev almaya çalışan militanlarımızın, konunun önemini ve özgünlüğünü dikkate alarak daha şimdiden burası ve bütün alanlarda olası yönelmeleri bu temelde ele almaya ve önümüzde mutlaka geliştirmemiz gereken bir yerde, bundan sonraki gelişmelerin kaderinin buna bağlı olduğu, bu çalışmayla halk hareketlenmesini, giderek ayaklanmasını gerçekleştirmek görevlerimize sıkıca sarılmalıyız. Şu anda en temel taktik görevlerimizin başında bu görev gelmektedir. Başta kadro olanaklarımız olmak üzere, oldukça uyanmış tabanımızla iç içe, bu görevleri başarmak için yerine getirmeliyiz.

Bu temelde inanıyorum ki, görevlerimizi gerçekleştirdikçe Kürdistan Devrimi'nde sadece boğulmayı önlemek, kesintisizliği sağlamak değil, zaferin de en temel güvencesini elde etmiş olacağız ve bizzat zaferin bu başarısının da gerçekleştiğini göreceğiz. Hem de bu gerçekleşmenin fazla uzak olmadığı, mevcut ulusal sorunun çözümü ve demokrasi sorununun çözümünün de sağlanacağı, bunun sadece Kürdistan için değil, Türkiye ve Ortadoğu'da da halk demokrasisine gidişte, Kürdistan'da atılacak adıma bağlı olacaktır.

O halde, bir çok yerde kendisini bu biçimde karşımıza çıkaran ve başarısı halinde yıllarca sürdürdüğümüz amansız mücadelenin sonuçlarına, zaferine götürecek bu çalışmaya, her şeyimizi vermeliyiz ve başarabilmeliyiz.

Rêber APO'nun 30 Temmuz 1990 tarihli değerlendirmesinden alınmıştır.

Öncü savaşımlı halk demokrasisine doğru giden yolda temeldir

Kürdistan somutunda halk demokrasisi sorunu; halkın kendine gelme, ulusal uyanış ve kimliğini edinme, kendini giderek düşmanın maddi ve manevi baskısından kurtarma, bilinçli eylemlilikle kendini özgür kılma çabalarıdır, buna kalkışmadır. Halk demokrasisi, çeşitli

ülkelerde ulusal kurtuluşa bağlı olarak gelişmiştir. Örneğin, faşizme ve feodalizme karşı da halk demokrasisi oluşabilir.

Bu, bizde başından itibaren, ulusal gerçekliği bilmeyle, yabancı işgali ve sömürgeciliğe karşı çıkmayla iç içe gelişmiştir. Bizdeki yerli işbirlik-

çiler bile diyemeyeceğimiz, düşman için oldukça ajanlaşmış kişi ve kurumlarla, halkın nefes alamaz durumu söz konusudur. Hatta belirttiğimiz gibi, halkın kendi kendine alabildiğine yozlaşması, kendi aleyhine çalışması söz konusudur. Halk demokrasisi, bütün bu iç içe düşmanı dile getiren kurum ve kuruluşlara karşı olmayı, onları aşmayı ve ortadan kaldırmayı gerektirir. Bu tamamen eylemlilikle gelişecek bir olaydır. Daha somut ifade edersek, halk ayaklanması ve halk demokrasisini eylemlilik geliştirir. Demokrasi, halkın kendi işini kendinin görmesidir. Siyasi, ekonomik, kültürel, her türlü toplumsal işleri kendisinin halletmesidir. Bizde şimdiye kadar bırakalım halkın kendi temel ve ortak çıkarlarıyla uğraşmasını, düşmanı yaşamaya mahkum edilmiştir. Bu açıdan halk demokrasisi düşmanın çıkarına olan her şeye karşı savaşmayı gerektiriyor. Hatta bizde düşmanla o kadar karışık ve iç içe bir durum yaşanıyor ki, bu anlamda kendini özeleştirtiden geçirmeye, kendini netleştirmeye ihtiyaç gösteriyor.

Halk ayaklanması, halk demokrasisine gidişin temel aracıdır

PKK'nin uzun süredir öncü düzeyinde yürüttüğü savaş, halk demokrasisi değildir; ama öncü savaşın esas amacı, halka ulaşmak, halkı ayaklandırmaktır. Dolayısıyla öncülük savaşımı, halk savaşımı açısından temeldir. Kürdistan'da öncünün büyük iradi savaşımı olmasaydı, bırakalım halkın demokrasiye sahip çıkmasını, kendi kimliğine bile sahip çıkmazdı. Öncü savaş, halk demokrasisinin önünü açan, halk ayaklanmasının önünü açan vazgeçilmez bir mücadele aşaması olmuştur. Bir de PKK'nin uzun yıllardır yürüttüğü savaş, bugün halkın güven duyabileceği, yürüyebileceği, ayaklanabileceği bir zemin yaratmıştır. Demek ki öncü savaşımı, halk demokrasisine doğru giden yolda temeldir. Yine PKK'nin geliştirdiği gerilla savaşımı, halkın kimliğine kavuşma, kendine güvenme ve ayaklanmaya cesaret etmesinin temel güçlerinden birisidir. Parti öncülüğünü bu konuda geliştirme ve koruma rolü oynanmıştır. Kaldı ki, Parti ve gerilla iç içedir. Bu iki inşa süreci, halk demokrasisine, halkın kendini bulmasına, kendini giderek özgürleştirmesine esas teşkil eder. Bu anlamda öncüsüz ve gerillasız halk demokrasisi olamaz.

Öncü ve gerilla belli mesafeler almadan, halk demokrasisi Kürdistan'da mesafe alamaz. Bu, Kürdistan Devrimi'nin bir özelliğidir. Başka ülkelerde olabilir, ama bizde olamaz. Halk gerillasız nefes bile alamaz. Ne gerilla, ne de halk demokrasisi öncüsüz gelişebilir. Dolayısıyla halk demokrasisini geliştirmek için, öncü ve gerillayı sürekli geliştirmek gerekiyor. Nitekim gerilla biraz geliştiği için, halk ayaklanmasına, dolayısıyla halkın düşmandan kopmasına yol açmıştır. PKK dal budak saldıkcı, halk her alanda kendine gelebilmektedir. Ama buna rağmen, halkın hareketi, halkın uyanışı, halkın ayaklanması, halkın demokrasisi kendi içinde bir olgudur. Hiç şüphesiz, öncü halkın uyanışıyla, ayaklanmasıyla sıkı sıkıya ilgilenir. Gerilla da öyle yapar, ama bu demek değildir ki, halk ayaklanması olmadan zafer mümkündür, demokrasi mümkündür. Veya halk demokrasisini devreye geçirmeden, yalnız başına öncü savaşımı, gerilla savaşımı, halkı kurtuluşa götürmez. Bu mümkün değildir. Halk ayaklanması, halk demokrasisine gidişin temel aracıdır. Yine halk ayaklanması, öncüyü gerekli kılar ve gerillayı şart kılar. Partimiz bu silahları layıkıyla, zamanında ve uygun bir biçimde geliştirmeye çalışmıştır. Teorik ve pratikte ne anlama geldiğini ispatlamıştır.

Halkın siyasi hareketini, eylemini, örgütlenmesini geliştirmek

Halk demokrasisi, günümüzde, özellikle 1990 yılında önemli bir aşama geçirdi. Özellikle şehir alanlarında halk hareketi gelişmeye adaydır. Halk, politikaya oldukça katıldı, deneyim kazandı. Özellikle şehir devrimleri ve silahlı savaşımın dışındaki alanlarda halk hareketi gelişmeye adaydır. Gelişmeye aday olduğu için de, bu konuda görevleri ve sorunları vardır. Hatta günümüzde en temel görevlerimizden birisi de halkın siyasi hareketini, eylemini, örgütlenmesini geliştirmektir. Kürdistan somutuna göre çok yönlü ve çeşitli biçimlerde yöntemler gerçekleştirmek, halk hareketini yenilmez kılar. Mücadelemizin gelişmesi buna bağlanmıştır.

Kürdistan'da halk demokrasisi, aslında halk iktidarı, halk idaresidir. Demokrasi; idare ve iktidar anlamına gelir. Dolayısıyla halk iktidarından, halk demokrasisinden bahsetmek, başından itibaren sömürgecilığe ve işbirlikçilerine

Kürdistan'da öncünün büyük iradi savaşımlı olmasaydı, bırakalım halkın demokrasiye sahip çıkmasını, kendi kimliğine bile sahip çıkmazdı. Öncü savaşı, halk demokrasinin önünü açan, halk ayaklanmasının önünü açan vazgeçilmez bir mücadele aşaması olmuştur.

karşı bir eylemlilik içine girmektir. Bunun bizde nasıl olduğunu biliyoruz. Ama düz bir biçimde anlaşılmalıdır. Kendine has özellikleri daha şimdiden ortaya çıkmıştır. Bizde halk iktidarına, halk demokrasisine birden bire ulaşamaz. Hatta gerillanın kurtarmış olduğu bölgelerde de, halk demokrasisini inşa etmeyeceğiz. Bunlar bir çok ülke devriminde önemli rol oynamıştır. Demokrasiye bu temellerde geçilmiştir. Çin'de halk demokrasisi, gerilla savaşının zaferiyle kurulmuştur. Sovyetler'de, Ekim Devrimi'nden sonra halk demokrasisi, proleter demokrasi gelişmiştir. Bizde kısa sürede ne gerillanın kurtardığı alanlar, ne de ayaklanmayla iktidarın alaşağı edilmesi söz konusu olabilir.

Dolayısıyla bizdeki biçim; hiç şüphesiz gerilla vuracak, kısmi ayaklanmalar olacak, fakat bunlar ne birden bire iktidarı değiştirecek, ne de bölge kurtaracaktır. Düşmanın iktidar alanını daraltacak, ülke ve halk üzerindeki denetimini adım adım geriletecek, bunun yerine adım adım etkinliğimizi ve otoritemizi yaygınlaştıracaktır. Kürdistan Devrimi'nin ve halk demokrasisinin temel bir karakteristiği, ne bölgesel kurtarılmaya dayanacak, ne de genel bir ulusal ayaklanmaya dayanarak gerçekleşecektir. Bunun yerine, otorite kazandıkça, adım adım kimi bölgelerde az, kimi bölgelerde çok, dengesiz ve eşitsiz bir biçimde halkın kendine gelmesi söz konusu olacaktır. Bu anlamda uzun vadeli, parça parça etkinlik kurmadan bahsedebiliriz.

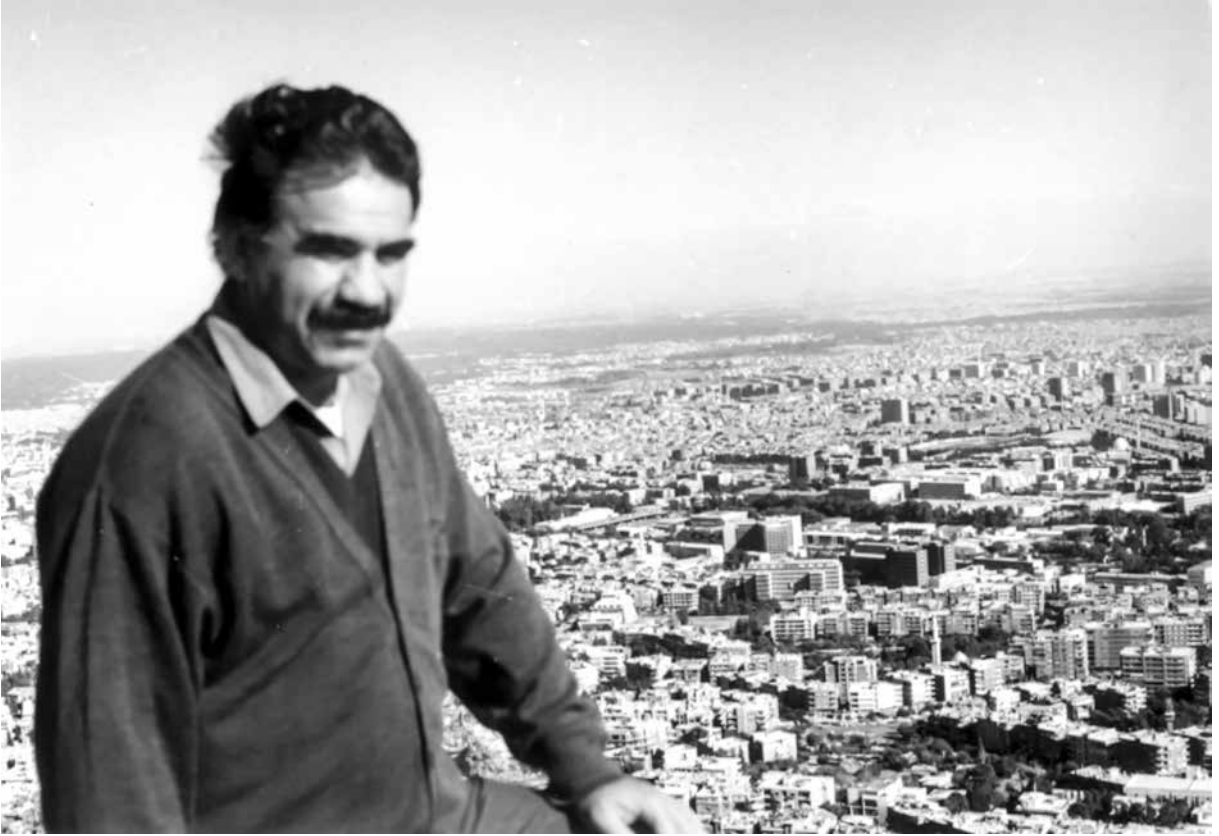
Bir aileyi, bir köyü bile birden bire kazanmayacağız. Parça parça ve süreç içinde bunu gerçekleştireceğiz. Dolayısıyla halk demokrasisi için sıradan bir etkiyi bile değerlendirmek gerekir. Büyük bir ayaklanmayı veya gerillanın bir bölgeyi kurtarması temelinde de bu halkın iktidarını görmek gerekiyor. Yani karmaşıktır. Basitten gelir, dengesiz bir şekilde karmaşılaşır. Başlangıçta lehimize olan bir durum yokken, sınırlı bir

başlangıç yapılır ve giderek dengeye, ikili iktidara varılır. İkili iktidar hiçbir yerde birden bire kurulamaz. Ama yüzde beş, yüzde on, yüzde yirmi beş, yüzde elli, yüzde yetmiş beş tipi iktidarlardan bahsetmek gerekir. Yani Kürdistan'da yarı yarıya iktidarlar şimdilik söz konusu olamaz, ama çeyrek iktidarlardan bahsedebiliriz. Ancak yüzdelere vurulmuş iktidarlar söz konusu olabilir. Bu Kürdistan Devrimi'nin bir özelliğidir. Çünkü amansız bir baskı vardır ve Kürdistan Devrimi'nin şiddet temelinde gelişmesi de sınırlıdır.

Dış desteklerinin fazla güçlü olmaması, halkın dengeli bir biçimde uyarılmaması söz konusudur. Halk parça parça uyanıyor. Yani bir bütün olarak gerillada, ayaklanmada, birden bire her yerde aynı hazırlığı yapamayız. Sömürgelerin genelinde bu anlamda eşit olmayan dengesiz bir gelişme söz konusudur. Çin'de ve Vietnam'da da hemen hemen birçok sömürgelerde böyledir. Dengesiz gelişme, en çok Kürdistan Devrimi'ne özgü bir devrim türü olacaktır. Hatta bizde bu o kadar değişik olacak ki, biz iktidarı bir bölgede, parça parça bir mahallede, bir ailede kuracağız. Birden bire "şu sınır, şu alan bizim egemenliğimize girdi" demeyeceğiz. Bu anlamda dengesizliği, eşitsiz gelişmeyi iyi bilmek gerekiyor. Bu bir özneliktir. Onun için neden birden bire iktidar olmadık, halk demokrasisini kuramıyoruz? Yanlışlığa düşmemek gerekir. PKK'deki gerilla savaşı tarihini inceleyecek olursanız, birden bire alan, köy, kent kazanamadığımızı, çok zayıf bir etkiyle yola çıktığımızı, giderek etkinliğimizi geliştirdiğimizi göreceksiniz. Kürdistan'da halk hareketi için bu daha da böyledir.

Rêber APO'nun 30 Temmuz 1990 tarihli değerlendirmesinden alınmıştır.

Düşmanı aşamayanlar, onurlu ve gelişkin olmazlar

Düşman ucuz yaşamı dayattı ve çoğunuza da yutturdu. Biz biraz bu hesapları ve dayattıkları yaşamı bozduk. O da bizim hesapları bozmaya çalışıyor. Bozarken de sizlerle oynuyor. Bütün gücüyle üzerimize yüklenmesine rağmen, biz hep boşa çıkardık. Fakat sizinki öyle değildir. Siz daha doğru dürüst düşmandan uzaklaşmayı bile bilmiyorsunuz. Çizgimizi yaşamada hayli zayıfsınız. İnsanımız yaşadıklarının doğal olduğunu, kader olduğunu sanıyor.

Aslında böyle bir şey yok. Tamamen düşmanın dayattığı yaşamdır, özel savaş temelinde hazırlanan bir yaşamdır. Kendini inkar etme, ihanet etme temelinde insanlıktan çıkmayı da, bu temelde düşmanın yönlendirdiği bir yaşam olarak kabul edemeyiz. "Yaşamımızdır" dediğimiz, düşman tarafından hazırlanmıştır. PKK'nin bozduğu bu sahte yaşamdır. Çoğunuz bu yönlü kemikleşmişsiniz. Bu konuda denilebilir ki, ihanete uğramışsınız. Hatta son dönemlerde işbir-

Gerçekten düşmana karşıysanız, Parti'nin yaşam tarzını hemen benimsemeniz gerektiğini açıkça ortaya koyarsınız.

likçiler için "ajan sınıfı" diyorlar. Bunu biraz daha geliştirirsek, kendilerine karşı ajanlaştırılmışlar. Yani kendimiz için çalışan, mücadele eden bir halk değiliz. Düşman adına çalışan, hatta savaşan bir halkız. Bu ne anlama geliyor? Ajanlaşmış bir halk anlamına geliyor. Baskı ve sömürü yaşaması, ajan olmaktan çıkmasına yeterli değil ve dünyada da hiçbir halk bizim gibi olmamıştır. Aslında sadece işbirlikçileri suçlamayalım, emekçi sınıflar da öyledir.

Objektif ajanlık durumları içinde bulunuyorsunuz. Aile meselesini ortaya koyduk. Bizde aile ocağı, objektif olarak bir ajan kurumudur. Burjuva okulları ve Kemalist okullar zaten düşman okullarıdır. Ajan demeye de gerek yoktur, düpedüz düşman okullarıdır. Kürdistan'da her türlü sosyal yaşam, ajan kurumları tarafından yönlendirilir. Dolayısıyla statü olarak "ajanlaşmış halk" kavramı, biraz gerçeklerimize denk düşüyor. Dolayısıyla siz de bu ajan kurumlar tarafından oluşmuş değer yargılarıyla yüklü olarak geldiğiniz için, ne kadar ajanlıktan sıyrıldığınız üzerinde durulmaya değerdir. Onun için "eski kişiliğimiz" derken, dikkatli olun. Eski kişilik önemli oranda ajan kişiliktir. Kendine hizmet etmeyen, kendine ihanet eden, kendine çalışmayan, kendisi için düşünmeyen, kendisi için duymayan bir gerçektir. Bu durum halkımız yaşamında çok somuttur. Dolayısıyla buraya gelenlerde de etkisi olacaktır. "Kişiliğimiz böyle oluşmuş, vazgeçmeyiz" demek; "düşmandan vazgeçmeyiz" demektir. Yani objektif ajanlık anlamında onu yaşamaktır, onun çıkarlarının siyasi oyuncağı olmaktır. Bizde bunlar açıkça ortaya konulmuştur. PKK'de de ispatlanmıştır. Gerisi sizlerin kendinizi ajan kişiliklerden sıyrmanızdır.

Yenilgili kişiliğin bir çok özelliğini, özel savaşçı değerlendirenken açmıştık. Düşmanın amacı; kaderine razı, teslim olmuş, boyun eğmenin her türlüşüne girmiş, korkak, pasif, çaresiz, yaratıcılıktan uzak, savaşmayan, kısaca her şeye razı, bataklıkta yüzen bir toplum yaratmaktır. Düşmanın bütün iç ve dış politikasında amacının düşürülmüş bir toplumda, düşürülmüş birey yapısını oluşturmak olduğunu, bunda da hayli

başarılı olduğunu ortaya koyduk. Bunlar doğru saptamalardır. Bu kadar halsiz, takatsiz, çözümsüz ve zavallı olmanız, bu yapıdan gelmenizden kaynaklanıyor. Bunlar kader değil, anadan doğma özellikler de değildir. Sizi şekillendiren bu koşullar, mahvolmanızın koşullarının hazırlamıştır. Çok çarpık hale getirilmişsiniz. Doğru dürist düşünemez, hatta kendisi için bile bir tutum takınamaz, akıllı bir kaç adım bile atamaz duruma getirilmişsiniz. Kürt insanı dünyanın en çok düşürülmüş insanıdır. En zavallı, en karmakarışık, ülkesini en ucuza terk eden, kendisi için hiç düşünmeyen ve eşi benzeri olmayan bir kişiliktir. Ajan bir statüyü parçalayamadığı için bu böyledir. Bu zavallılığınız, kötürümlüğünüz nedenlerini ajan yapıda bulur. Ajanlaşmış toplumsal yapının kurum ve geleneklerinden kopuşu tam yapmadığınız için, objektif olarak ajanlığı buraya kadar yansıtıyorsunuz. Bunlar zavallı, bitirici olamama, yüksek kavrayış, askeri ve siyasi kişiliğe ulaşamama, ürkeklik, kararsızlık, çekingenlik, her türlü hafiflik, bunların hepsi düşmanın ajanlaştırma etkileridir. Anadan doğma, kendi öz çıkarlarımız temelinde oluşturduğumuz özellikler değildir.

Benim pratiğim kendim için neyi gösteriyor?

Bütün bunlara itiraz temelinde, alternatif olarak ortaya çıktığımı gösteriyor. TC'nin bütün imha politikalarıyla, uygulamalarıyla ve kurumlaşmalarıyla savaştığımız için, alternatif oluşturuyoruz ve onun etkisi dışına çıktık. Dolayısıyla kendimiz için düşünme, kendimiz için yapma mümkün hale geldiği için, bağımsız düşünebiliyoruz. Ben Kürdistan halkı ve Parti için biraz iş yapabiliyorum, fakat sizler fazla başarılı olamıyorsunuz. Çünkü düşmanı aşamadınız. Feodalizmi de düşman kategorisinde görmek gerekir. Kişiliğiniz onun için açılım sağlamıyor. Bodursunuz. Büyüme, çiçek verme, meyve alma olayı çok az. Kürtler'de güçlü kişilikler niye ortaya çıkmıyor? Bağımsızlık gerekiyor, bağımsız düşünce gerekiyor. Kendini tanıması gerekiyor. Kürdistan niye harabedir? Onun için düşünen yok, ona sa-

PKK çizgisine tam inanmış, bilinçlenmiş kişiliğin önünde kimse duramaz. Zaferden başka hiçbir şeyi de kolay kolay kabul edemez. Aslında PKK kişiliğini kendinize tamamıyla uygulasanız, durdurulmanız olanaksızdır. Başarısızlık da mümkün değildir.

hip çıkan yoktur da ondan. Türkiye'nin batısında niye göç yoktur? Bizde niye herkes kaçıyor? Bizim halkı niye kimse ciddiye almıyor? Kendini tahrip ettiği içindir. Tahribat altında yaşadığı içindir. Kimse saygılı olmuyor, yaratamıyor. Mesela askeri ve siyasi adamlar yetiştiremiyor. Çoğunlukla kızgındır. Nedeni budur.

Zincirlerle bağlanmışsınız

Sizin bütün düşman etkilerini ve eski yaşam alışkanlıklarını bir kader olarak görmemeniz gerekir. Düşmanın yarattığı yaşam üzerine kurulmamanız gerektiğini açıkça gösterir. Gerçekten düşmana karşıysanız, Parti'nin yaşam tarzını hemen benimsemeniz gerektiğini açıkça ortaya koyarsınız. Hiç şüphesiz, bilinçli olarak düşmanı yaşamıyorsunuz; etkisini, gelenekler anlamında, tutuculuk anlamında yaşıyorsunuz. Kasıtlı değil, ama geçmiş kırımadığınız için objektif olarak yaşıyorsunuz. PKK çizgisine tam inanmış, bilinçlenmiş kişiliğin önünde kimse duramaz. Zaferden başka hiçbir şeyi de kolay kolay kabul edemez. Aslında PKK kişiliğini kendinize tamamıyla uygulasanız, durdurulmanız olanaksızdır. Başarısızlık da mümkün değildir. Bize bakın ve sonuç çıkarın. Eğer tam başarı yolunda yürüyemiyorsanız, PKK kişiliğine ulaşamadığınız içindir. Eğer sürekli her derde çare olamıyorsanız, başka nedeni yoktur. PKK çizgisinde tam yetişmiş birisi, kesinlikle başarır. Bunları özellikle eski davranış ve tutumlarında ısrar ettirenler için belirtiyorum. Doğru yaklaşmak, PKK'nin ne anlama geldiğini iyi bilmektir.

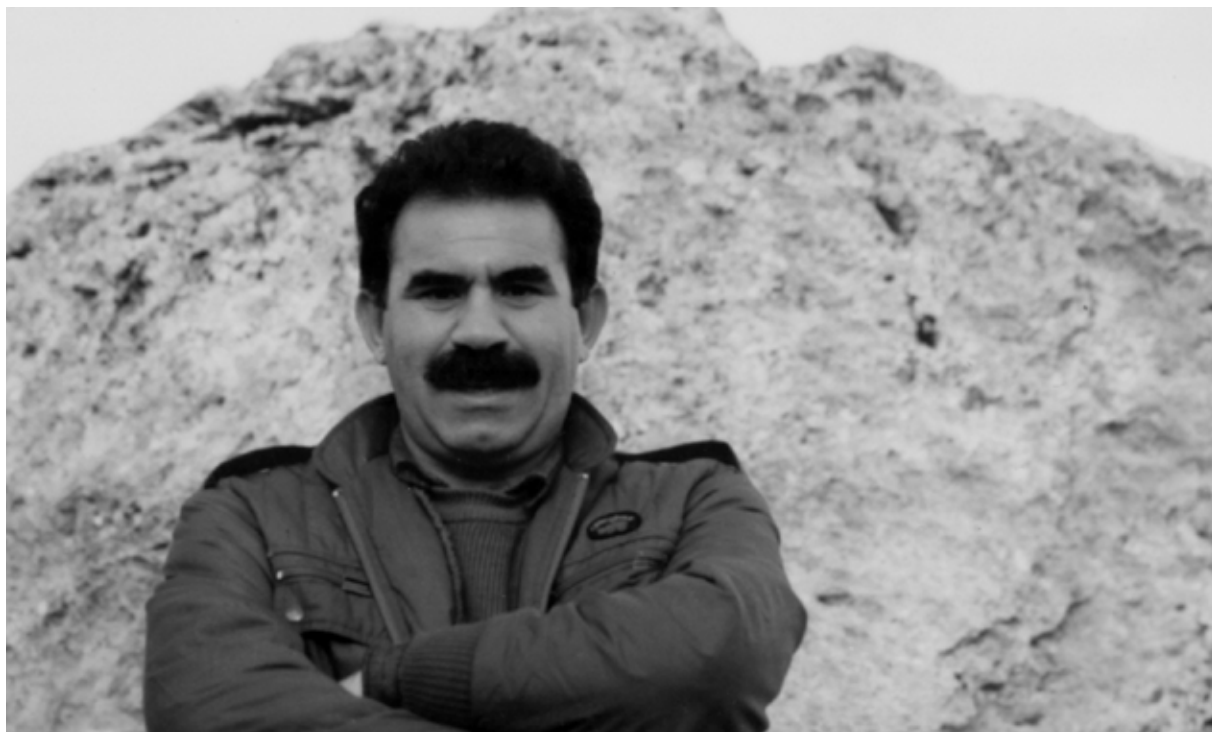
O zincirleri parçalamak için, bağımsız kişilik edindiğinizde, bütün görevlerin üzerine yürüdüğünüzde başarmamak için hiçbir neden yoktur. Çözumsuz kişilik; PKK'lileşmemiş kişiliktir. Sürekli şikayet eden kişilik; PKK'deki çözüme ulaşmamış kişiliktir. Dolayısıyla, kendinize bakın; geliştiremiyorsanız, kendinizi çözmiyorsanız,

yapılması gereken bir kez daha Parti kişiliğine doğru yaklaşmayı bilmektir. Bunun için yaşayacaksınız, mücadele edeceksiniz, ama bu Parti kişiliğiyle olmadığında boşa gider. "Bizim kişiliğimiz" dediğiniz, çoğunlukla düşmanın sizde yaşattığı kişilik oluyor. Yani siz objektif olarak düşmanı yaşıyorsunuz. Aslında niyetiniz bu değil, ama sonuçta buraya götürüyor. Buna "ikili kişilik" diyoruz. Parti'nin dayattığı kişilikle, düşmanın dayattığı kişilik içinizde iç içe yaşıyor. Sizde kişilik parçalanmış; netleşmemiştir. Daha önce ağır basan yönü düşmanın kişiliği idi, şimdi ağır basan PKK kişiliğidir. Fakat ikili kişilik tehlikelidir. Eğer netleştiremezseniz, oldukça zarar görürsünüz; düşmana alet olabilirsiniz veya düşman, kişiliğiniz üzerinde egemenliğini tekrar kurabilir, hatta imha olabilirsiniz. Her bakımdan PKK kişiliğine ulaşmayı bilmek, kendi kendiyi çelişmemek, yaşamını boşa harcamamak için çok önemlidir. Bu belirtilenleri anlamanız gerekiyor.

İsrarla vurguluyoruz; bilinçli olabilirsiniz, eski önyargılarınız hala güçlü olabilir, yenisiniz, ama bizi anlamalısınız, gerçeklerimiz böyledir. Eskide ısrar edilmemelidir. Sizi bir bağla bağlamışlar, karşımıza bu kadar zayıf çıkmanızın sebebi budur. Parti karşısında zayıfsınız, düşman karşısında da zayıfsınız. Nedenleri ortaya konulduğu gibidir. Kendini fazla açmamış olan varsa, açmak gerekir. Daha sonra çözümlemelerde de okuyacaksınız, hayli yoğunlaşmanız gerekiyor. Kendine gelme inkar halindedir. Kimse sıkıştırmıyor, kimse bastırmıyor, acele getiren olmuyor; "birden bire kendinizi halledin" de demiyorum. Hayır! Fırsat var, tartışma var, açıklık var. Yeter ki biraz dürüst ve çaba sahibi olsunlar. Bunda kararlı ve ısrarlı olsunlar. Bu konuda son şansınız.

Rêber APO'nun 30 Temmuz 1990 tarihli değerlendirmesinden alınmıştır.

Wir begeben uns in die Phase der neuen Revolutionen

Zur Gültigkeit sozialistischer Politik

Der folgende Text ist dem Buch Rêber APOs “Sosyalizmde ısrar insan olmakta ısrardır” (Auf dem Sozialismus zu beharren bedeutet, auf dem Menschsein zu beharren) aus dem Jahr 1998 entnommen. Er wurde vor der Verschleppung Rêber APOs auf die Gefängnisinsel Imrali verfasst.

Noch immer bestimmen die USA die internationale Strategie, innerhalb derer die Türkei und ihre Führung einen wichtigen Platz einnimmt. Den Balkan, den Kaukasus und den Mittleren Osten betreffend kann es zu strategischen Beziehungen mit der türkischen

Führung kommen. Eine solche Beziehung muss jedoch nicht dauerhaft und unausweichlich sein. Das anwachsende Interesse des Imperators für diese Beziehung ist auch mit seinem skeptischen Charakter verbunden. Er lässt die Türkei nicht los, ist aber auch immer auf der Suche nach Al-

alternativen zu ihr, da er stets befürchten muss, sie zu verlieren. Dies wird oft vor allem von türkischen Ministerpräsidenten mit den Worten betont "Sie unterstützen uns sehr viel; zum ersten Mal gibt es ein derartig hohes internationales Interesse für uns; unsere strategische Bedeutung ist verstanden worden". Ja, sie haben es verstanden, sie wissen aber auch, dass die türkische Führung vergänglich ist. Denn die USA sehen, dass sie diese Arbeit nicht mehr allein durch Agenten bewerkstelligen können und entwickeln deshalb andere Maßnahmen.

So ungefähr könnte die Haltung der USA dargestellt werden. In ihrer Strategie heißt es "Wir werden die Türkei bei ihrem Niedergang mit der selben größten Sorgfalt behandeln, gleichgültig, ob 24 oder eine Stunde vorher". Gleichwohl jedoch bereitet ihnen andererseits die Frage Panik, was dagegen zu tun möglich sei. Während sie die PKK zum Terroristen Nummer Eins abstempeln, machen sie sich auch Gedanken darüber, wie sie mit der PKK direkt oder indirekt Beziehungen aufnehmen können. Dafür mobilisieren sie ihre Kollaborateure, laden sie sogar zu hohen Anlässen ein und schalten alle ihre kleinen und großen Agenten ein. Sie geben grünes Licht dafür, in unseren Kreisen einen gemäßigten Flügel zu entwickeln, nach dem sie ganz verrückt sind. Mit großer Beharrlichkeit suchen sie danach. Vor allem, wenn sie besonders laut "Terrorist PKK" rufen, dann meinen sie flehend: "entwickelt eine gemäßigte PKK". Dies zeigt, dass sie sich in einem Engpass befinden und offenbart zugleich, dass

sie ganz nah daran sind, unsere politische Kraft, die PKK, anzuerkennen, einschließlich unserer militärischen Kräfte, und sich daher nicht scheuen werden, Kontakt mit uns zu suchen.

Es ist falsch zu glauben, die US-Strategie werde gegenüber einer sich aufschwingenden revolutionären Entwicklung kein Interesse aufweisen und lediglich versuchen, sie mit Diffamierungsmethoden, wie sie "terroristisch" zu nennen, zu erwürgen. Die USA werden sich bemühen, in die inneren Angelegenheiten der Revolution einzugreifen. Wenn es ihr nicht gelingt, einen gemäßigten Flügel ausfindig zu machen, werden sie in die Revolution eindringen und sich bemühen, solch einen Flügel zu entwickeln. Diese Haltung würden sie, wenn sie bis dahin existieren würden, selbst 10 oder 50 Jahre nach einem Sieg der Revolution beibehalten. Daran haben wir keine Zweifel. (...) Wir werden sehr genau verfolgen, welche Strategie, welche Beziehungen und welche Ziele sie haben. Von daher fürchten wir sie nicht und haben auch keine Angst davor, Kontakte mit ihnen aufzunehmen. Doch werden wir ihren Absichten, Zielen und imperialistischen Ausbeutungswerten mit Skepsis gegenüber stehen. Wir müssen sie sehr gut verstehen, ihre politische Absichten für heute und für die kommenden 10 oder 50 Jahre sehen und dagegen arbeiten. Wir werden Kontakte zu ihnen knüpfen, um sie besser kennen zu lernen, um von ihnen Rechenschaft für ihre jahrelange würdelose Politik gegen uns zu verlangen.

Ist die Menschheit am Ende?

Es ist nicht möglich, die Macht der USA als größten Imperator unserer Zeit zu übersehen und sie nicht von allen Seiten zu betrachten. Es geht vor allem nicht, sie zu leugnen, gleichgültig, ob wir Beziehungen zur ihnen unterhalten oder nicht. Es ist wichtig, gegen sie zu kämpfen, wenn keine Beziehungen zu ihnen bestehen. Es ist aber besonders wichtig, gegen sie zu kämpfen, wenn wir die besten Beziehung zu ihnen haben. Wenn der Imperialismus sich durch seine ständige Erneuerung entwickelt, so muss dies auch unsere Revolution tun, um jederzeit gegen ihn kampffähig zu sein. Dies ist notwendig für den Sieg und für eine große Entwicklung.

Es ist vollkommen offensichtlich, dass der Im-

Diese Seiten der imperialistischen Entwicklung müssen gesehen werden. Er befindet sich in einem Angriff gegen Natur und Umwelt, die Seele und Geschichte der Menschen.

perialismus existiert und dass er nicht ausradiert ist. Früher war in der türkischen Linken weit verbreitet, den Imperialismus für überwunden zu halten, bis dahin, dass heute der Begriff Imperialismus von ihnen nicht mehr zu hören ist, als wenn es den Imperialismus nicht mehr gäbe.

Es gibt den Imperialismus, und zwar dergestalt, dass er das Innere der Menschen beherrscht. Durch die Verfeinerung seiner Methodik und Konzentration befindet er sich in den Köpfen und Herzen. Anstelle des groben Militarismus, der groben politischen Unterdrückung und der groben wirtschaftlichen Ausbeutung ist eine neue Art des Imperialismus entstanden, die über den Menschen als Individuum hinausgeht. So beruht ihre gegenwärtige Entwicklung darauf, die Menschen in die Kulturlosigkeit und Emotionslosigkeit zu treiben, die menschlichen Triebe aufzuwühlen und die Menschen zu vertieren.

Diese Seiten der imperialistischen Entwicklung müssen gesehen werden. Er befindet sich in einem Angriff gegen Natur und Umwelt, die Seele und Geschichte der Menschen. Die in den letzten Jahren als Umweltverschmutzung bekannte Realität, die Zerstörung der Umwelt, in der es immer weniger Lebensgrundlagen für die Menschen gibt, drückt die Erbarmungslosigkeit des imperialistischen Angriffs aus. Die Angriffe gegen die Geschichte und historischen Werte der Menschen sind groß angelegt. Mit dem so genannten "American way of life", der imperialistischen amerikanischen Lebensweise, sollen sämtliche ethischen Werte, das Geschichtsbewusstsein und die historischen Werte der Menschen unter dem Motto "Geschichtslosigkeit" oder "das Ende der Geschichte ist gekommen" vergessen gemacht werden.

Ist es tatsächlich die Geschichte, die am Ende ist? Oder ist es der Imperialismus, der ausstirbt und durch seinen permanenten Geschichtsver-

lust am Ende ist? Oder ist die Menschheit am Ende?

Diesen Fragen muss nachgegangen werden. Der Imperialismus schwärzt die Seele und das Gewissen. Denn er basiert nicht nur auf reinem Profit. Sicherlich gibt es noch die grobe Ausbeutung. Doch sind wir heute damit konfrontiert, dass er die bislang nicht eroberte menschliche Seele in Besitz genommen hat und vermarktet; genau wie die Frauen und die menschlichen Gefühle. Unter dem Namen der Globalisierung werden die Vielfalt der Nationen, Kulturen und die Seelen der Völker zerstört. Der Imperialismus hat diesen Werten den Krieg erklärt. Durch die grenzenlose Unterstützung internationaler Spekulation (Börsen, Banken...), von Monopolen und multinationalen Konzernen, hat er für seine Angriffe die Basis geschaffen, Fuß zu fassen.

Offensichtlich wird, dass der Imperialismus weder eine Rückentwicklung macht, noch dass er am Ende ist. Im Gegenteil ist seine Weiterentwicklung festzustellen. Der Imperialismus ist nicht am Ende, sondern er vertieft sich, expandiert und dringt in die Psyche der Menschen ein.

Selbstverständlich ist ein Auflösungsprozess des Imperialismus auch denkbar, da jedem Prozess eine Entwicklungs- und Niedergangsphase innewohnt. Folglich würde hier an Stelle der Imperialisierung der Prozess der De-Imperialisierung beginnen. Doch die gegenteilige Tendenz ist als Entwicklung zur Kenntnis zu nehmen. Eine Schwächung und Rückentwicklung des Imperialismus wäre dann zu erkennen, wenn erstens die Staaten immer unabhängiger werden, und wenn zweitens die Völker sich vereint zum gemeinsamen Leben hin bewegen

Während die erste Phase des Imperialismus durch die Phase nationaler Befreiung und der groben Ausbeutung der Arbeit im 19. Jahrhundert geprägt ist, kennzeichnet das 20. Jahrhundert die

zweite Phase. Beide große Phasen haben letztlich die imperialistische Ausbeutung und politische Unterdrückung zu einer Rückentwicklung geführt. Mit größter Wahrscheinlichkeit wird das 21. Jahrhundert das Jahrhundert, in der die vom Imperialismus verursachten Schäden in den Köpfen, Seelen und Kulturen der Menschen aufgehoben werden. Zu den Aufgaben in dieser Zeit gehört insbesondere, die Schäden an der Umwelt zu beheben, das Problem des Bevölkerungswachstums zu lösen, die sog. Geschichtslosigkeit und die Konsumierung der historischen Werte zu beenden; mit der Erstickung der menschlichen Seele aufzuhören; die Verdinglichung der Frauen zu beenden, die Vermarktung und Ausbeutung der Sexualität zu verhindern, und den Frauen zu ermöglichen, der Menschheit Dienste zu erweisen, sie wieder mit der menschlichen Kultur, Geschichte und Natur zu befreunden. Mit Überzeugung kann ich bereits heute sehen, dass die Befreiung der Frauen sich als wichtigstes Ziel der Revolutionen des 21. Jahrhunderts aufdrängt.

In diesem Sinne geht es hier nicht um das Ende der Revolutionen, sondern um den Eintritt in die Phase der Revolutionen, die tiefgehende und sensible Arbeiten voraussetzen. Anders gesagt bedeutet das, dass wir die Phase des groben Klassen- und Nationalkampfs verlassen haben und in die Phase der tiefgehenden sozialen, kulturellen, geistigen, psychischen und ethischen Revolutionen eingehen werden. Diese sind mindestens genauso bedeutungsvoll wie die militärischen, politischen und wirtschaftlichen Revolutionen. Wie kann denn ohne die geistige, soziale und natürliche Revolution des Menschen von einer gesunden Revolution oder einem gesunden Leben gesprochen werden?

Folglich wird es notwendig, den intensivierten und verinnerlichten Angriffen des Imperialismus mit tiefgreifenden, geistigen, ethischen, moralischen, historischen und weltumspannenden Revolutionen zu begegnen.

Die Menschheit muss verteidigt werden

Zweifellos wird der Imperialismus nicht mehr wie früher mit groben Angriffen gegen die Volksrevolutionen und die sozialen Strukturen der Menschen allein vorgehen können. Er wird an-

dere Methoden anwenden und tut dies bereits. Er bezieht sich dabei auf seine technologischen Errungenschaften und kann daher die Welt psychologisch umfassend leiten. Weltweit installiert er wissenschaftliche und technische Führungen und beabsichtigt, durch die technologische Entwicklung die Menschen als Geisel zu nehmen. Von Atombomben wird er keinen Gebrauch mehr machen, denn sonst würde auch er selbst keine Welt mehr zum Leben haben. Es ist für ihn auch nicht mehr notwendig, weitere Gebiete zu besetzen, denn es gibt zum Einen kaum einen Ort mehr, der von ihm nicht besetzt ist, zum Anderen ist es nicht mehr erforderlich. Für den Imperialismus ist es daher zu einem Zwang geworden, eine andere Form der Besetzung, eine andere Art Waffentechnik in Betracht zu ziehen. Diese Absichten werden bereits umgesetzt. Dies ist der psychologische Krieg. In diesem Zusammenhang auch benutzt er diese tiefgehenden Methoden und wird sie auch weiterhin ausbeuten.

Es ist hier die Rede davon, die Kriege in die Köpfe und Seelen der Menschen zu pflanzen und sie dort auszuführen. Er wird den neuerdings geschaffenen Grad der Abhängigkeit der Köpfe und Seelen weiterentwickeln. Deshalb ist die Revolution des Kopfes, der Seele und ihre besondere Methodik erforderlich. Das bedeutet eine Revolution für das unabhängige Denken, für den Nichtverkauf der Seele und für die Verteidigung der elementaren menschlichen Werte. Wir können dies auch eine Verteidigungsrevolution nennen.

Denn wenn es die Absicht ist, die Menschheit zu vernichten, muss sie verteidigt werden. Wenn die Umwelt zerstört wird, dann muss dem mit geeigneten technischen Mitteln vorgebeugt und sie verteidigt werden. Wir werden gegen die zeitlose Vernichtung der sozialen Gruppen und Nationen, sowie gegen die Zerstörung der Sprachen und Kulturen stehen.

Tatsächlich ist dadurch, dass die Menschen in Stress und Spannung getrieben werden, eine neue Art der Krankheit entstanden. Darüber hinaus gehend ist der Stress zur Ursache aller Krankheiten geworden.

Gegen all dies muss der Mensch eine rettende Aufgabe in sich sehen. Der Stress ist ein Phänomen des Imperialismus ebenso wie neue Krankheiten. Der Kampf dagegen ist der antiimperialistische Kampf. Die Formen dieses Kampfes

müssen gefunden werden. (...)

Es wird ersichtlich, dass die Revolution die einzige Lösung gegen diese Erscheinungen ist. Denn es liegt in der Natur der imperialistischen Entwicklung, viele Krankheiten mit sich zu bringen. Sie kann nur durch eine neue Gesellschaftsordnung - also durch eine Revolution - überwunden werden. Auch dafür werden wir die notwendige Technik finden. Für den Sozialismus eröffnet sich der Weg einer neuen Theorie. Mit den Theorien des Sozialismus des 19. Jahrhunderts kann in dieser Phase kein erfolgreicher Beitrag geleistet werden. Dies bedeutet, dass wir weder mit den Bewertungen und eingprägten Theorien des Sozialismus des 19. Jahrhunderts, noch mit den Bewertungen der Nationalen Befreiungsrevolutionen und des Imperialismus des 20. Jahrhunderts die sozialistische Theorie bereichern können. Wir können für die sozialistische Theorie einen Beitrag leisten, indem wir die Probleme des 21. Jahrhunderts, d.h. unsere gegenwärtige Probleme, nicht nur offenlegen und analysieren, sondern auch damit zusammenhängend die notwendige Methodik für die Lösung entwickeln.

Die Notwendigkeit einer neuen Theorie bedeutet aber nicht, die Vergangenheit vollkommen zu leugnen. Einen Beitrag für den Sozialismus zu leisten heißt, ohne die alten Parteiauffassungen und Kampfmethoden zu leugnen, das für diese Phase erforderliche Parteiverständnis und einen an Taktik reichen Kampf zu führen. Es muss viel mehr darüber gesprochen werden, die alten sozialistischen Kampfmethoden durch die Entwicklung neuer Taktiken zu erweitern. Die Zeit der klassischen Theorie und Praxis des Sozialismus ist weder zu Ende noch hat der Sozialismus eine entscheidende Niederlage erlitten. Im Gegenteil wird er durch die Umsetzung der unausweichlich gewordenen neuen Theorien mit neuen praktischen Formen zu einer großen Kraft werden. Genauso wie der Kampf gegen den Imperialismus und seine Führer sein muss, so muss es ihn auch für den neuen Sozialismus geben. Der Zerfall des Realsozialismus in der Sowjetunion bedeutet nicht, dass alles vorbei ist. Die Errungenschaften der damaligen Zeit werden in verschiedenen Formen wieder den Weg zum Sozialismus eröffnen. Auch die damaligen Erfolge kleiner und großer Länder und Völker zeugen davon, dass sie auf einem stabilem Fundament basieren und daher

Genauso wie der Kampf gegen den Imperialismus und seine Führer sein muss, so muss es ihn auch für den neuen Sozialismus geben.

dem neuen Sozialismus eine Grundlage bieten können. Hierbei ist es wichtig, sich des wissenschaftlichen Charakters des Sozialismus bewusst zu sein. Mit unserem Befreiungskampf zeigen wir diese Tatsache ganz deutlich.

Deutschland wird nicht nur zusehen

Während die USA die Aufgabe eines Hauptdarstellers und Imperators spielen, wird Deutschland gewiss nicht nur zusehen. Denn Deutschland hat sowohl im 19. als auch im 20. Jahrhundert imperialistische Interessen. Aus diesem Grund verursachte es zwei große Weltkriege und mehrere kleine Kriege. Angefangen von der faschistischen Expansion bis hin zum Völkermord hat sich Deutschland zum Übel der Menschen entwickelt. Deutschland hat nicht nur den Massenmord an Juden ausgeführt, sondern durch die Unterstützung der Ittihat und Terraki* den Mord an den Armeniern durchführen lassen. Ist es möglich, auch heute die deutsche Unterstützung im Krieg in Kurdistan zu übersehen? Es ist tatsächlich sehr wichtig, den Anteil des deutschen Imperialismus bei den Massenmorden sowohl im Inneren als auch außerhalb seiner Grenzen gut zu verstehen und einzuordnen.

Japan baut sich auf und ist dabei, weltweit zu expandieren. Dafür muss es dieses faschistische Regime füttern und ist stets darauf bedacht, dabei nicht hinter den USA und Deutschland zu stehen. Hinter dem Vorwand, den Mittleren Osten zu entwickeln, versteckt sich die Absicht, diese Region wirtschaftlich abhängig zu machen und dorthin zu expandieren. Es erwacht sehr spät und bringt die Entwicklung zu einem schlechten Ende.

Von großer Bedeutung ist eine genaue Bewer-

tung der Rückentwicklung in Russland. Ist Russland imperialistisch? Wird in Russland mit dem Zerfall des Realsozialismus der Imperialismus kommen oder wird eine neue sozialistische Entwicklung eingeleitet werden? Um diese Fragen beantworten zu können, muss zunächst der widersprüchliche politische Charakter Russlands erörtert werden. In Russland ist deutlich zu sehen, dass der Zerfall des Realsozialismus nicht das Ende des Landes mit sich gebracht hat. Heute ist vielmehr ein Kampf zwischen den sich entwickelnden sozialistischen, den nationalistischen und denjenigen Kräften, die Interesse am Kapitalismus haben, dominierend. Diese Widersprüche ermöglichen es, neue Beziehungen zu imperialistischen Ländern aufzubauen. Daher muss die Aufgabe Russlands im Balkan, im Kaukasus und im Mittleren Osten gut untersucht werden.

Welchen Ausweg wird die kurdische Revolution finden?

Die steigenden imperialistischen Widersprüche werfen die Fragen auf, welche Auswege die Revolution Kurdistans finden wird und wie sie von ihnen Gebrauch machen kann. Die Auflösung des Realsozialismus hat in den imperialistischen Ländern zur Zuspitzung ihrer Widersprüche geführt. Dieser Zustand bringt mehr Vorteile als der frühere Status quo mit sich, und am Ende der Entwicklung wird die Überwindung der Widersprüche stehen. Auch erhöht das Chaos, das als "Neue Weltordnung" der USA bezeichnet wird, die Chancen der Revolution.

Zudem gibt es im Mittleren Osten einige Veränderungen. Zur Zeit sieht es so aus, als ob der altbekannte arabisch-israelische Konflikt den Weg der Kompromisse begeht. Dieser Prozess wird keinen grundlegenden Frieden und daher

Israel wird sich nicht mit Palästina und den arabischen Staaten zufrieden geben. Sein Interesse wird darin bestehen, sein Einflussgebiet auszuweiten.

nicht die gewünschte Kompromissbereitschaft bringen. Denn Israel bzw. seine zionistischen Ausprägungen werden sich nicht nur auf Israel beschränken. Genauso wie der Kampf gegen den Imperialismus und seine Führer sein muss, so muss es ihn auch für den neuen Sozialismus geben.. Israel wird sich nicht mit Palästina und den arabischen Staaten zufrieden geben. Sein Interesse wird darin bestehen, sein Einflussgebiet auszuweiten.

Ganz offensichtlich ist sein Einfluss auf die Türkei und die türkische Führung. Wir wissen auch, dass es über die Türkei ihre Beziehungen zu den Turk-Staaten ausweiten will. Zudem ist bekannt, dass viele arabische Führungen sich auf Israel stützen. Aus diesem Grund kann der genannte arabisch-israelische Konflikt nicht ohne weiteres durch Kompromisse gelöst werden. Im Gegenteil werden sich durch die genannte Politik die Widersprüche vertiefen. Dennoch ist der Weg des Kompromisses notwendig; zum einen, da die politischen Kräfteverhältnisse dies erfordern, zum anderen, weil deutlich wird, dass die alten Methoden der Auseinandersetzung weder die eine noch die andere Seite vorwärts bringen.

Diese Auseinandersetzungsformen werden daher immer sinnloser. Weder die Araber konnten entsprechend ihren Wünschen Israel ausradieren, noch konnte Israel die Araber in die Knie zwingen. Im Falle beider Seiten kann vom absoluten Sieg keine Rede sein. Beide waren letztlich gezwungen, Friedensgespräche aufzunehmen. Es ist beiden Seiten im Voraus nicht gelungen, das Fundament für ihre jeweiligen Absichten aufzubauen und ihre Pläne zu realisieren. So gingen sie den Weg der Mitte und führen gegenwärtig Dialoge. Allerdings muss betont werden, dass genauso wenig wie eine militärische Beendigung des Konflikts möglich ist, auch ein langfristiger, stabiler und strategischer Frieden so nicht möglich wäre. Hier geht es um eine unentschiedene Phase, in der die Unentschlossenheit die Politik der Kompromisse prägt. Dieser labile Zustand kann jederzeit zerstört werden. Es wird zu Kompromissen kommen, deren Umsetzung immer wieder blockiert sein wird: sie werden begleitet sein von ihrer Widersprüchlichkeit.

An dieser Stelle muss auch die Lage des Iran aus dem östlichen Blickwinkel berücksichtigt werden. Der Iran ist ein Staat, der sich seit jeher im Konflikt mit

den Führungen der arabischen Staaten, des Kaukasus und des Mittleren Ostens befindet. Der langjährige Iran-Irak Krieg fußte in historischen Widersprüchen. So befindet sich der Iran auch im Konflikt mit der Türkei. Dabei geht es nicht in erster Linie um religiösen Differenzen. Der Konflikt zwischen beiden hat politische Gründe und ist Resultat historischer Widersprüche. Daher ist es für ihn schwierig, mit der Türkei Kompromisse zu schließen, und erst recht, eine Freundschaft auf Vertrauensbasis mit der Türkei zu entwickeln. Das gilt auch für die Beziehungen des Iran mit dem Irak und anderen arabischen Staaten. Die großen Widersprüche zwischen ihnen wirken blockierend. Daher wird der Iran an den Widersprüchen unserer Region immer beteiligt sein. Diese Haltung hatte der Iran sowohl zu Zeiten des Schah als auch heute, und wahrscheinlich wird er sie auch in der Zukunft beibehalten. Doch kann er seine Widersprüche weder mit Kriegen noch durch stabile Kompromisse überwinden.

***Ittihat und Terraki: Organisationen der sogenannten Jungtürken um Kemal Atatürk.**

●●●

DAGIRKERIYÊ NEHÊLE

Em wekî tevgerên ciwan û jinên ciwanan destpêkirina pêngava NEHÊLE bi rêzdarî pêşkeşî raya giştî dikin. Li ser vê esasê qonaxa yekemîn a pêngava Nehêle, bi xwedîderketina hemû ciwanên sosyalîst û şoreşger ve li hember hikûmeta AKP-MHP a ku li ser soresa Rojava gefa dagirkirinê dixwin û li hember hêzên emperyalîst dê bibe bersivê herî rast û xurt. Em ê NEHÊLIN Rojava were dagirkirin.

Têkoşîna bêhempa ya ku bi

Rêber APO ve dest pê kir îro bi xeyalên milyonan Kurdan ve bûye yekpare. Ev têkoşîn bi jiyana xwe, bi sekna xwe ya serbixwe, bi vîna xwe ya azad û bi girêdayînbûna xwe ya bêhempa ya bi nirxên mirovatîyê ve ji roja ku dest pê kir heya roja me ya îro li Rojhilata Navîn şoreşa mirovatîyê pêk aniye û ruhê azadiyê aniyê asta lûtkeyê. Bi berxwedana xwe yê ruhê fedai ve hêzên komploger, hêzên dagirker û hezên emperyalîst matmayî hiştiye û ji gelên bin-

dest re bûye çavkaniya moral û hêviyê. Ev têkoşîna me ya ku çavkaniya xwe ji ciwantiya Rêber APO digire her tim derisa mirovatîyê daye dagirker û mêtîngeran. Kevneşopiya xwe yê lehengiyê ya ku ji jiyane qasî ku di oxira wê de canê xwe bide hez dike; îro bi destên dagirkeran û mêtîngeran tê xwestin ku were teslîmgirtin û tasfiyekirin.

Pêwîst e ew hêzên komploger û emperyalîst baş vê yekê bizanin ku hûn nikarin şerê azadiyê ya ciwan û gel a ku xwe bi kesa-

yeta milyonan ve rêxistin kiriye tune bikin, teslîm bigirin û tasfiye bikin. Ciwanên Kurdistanê yên ku her yekê wan bûye EGÎD li hember deq û dolabên we serê xwe natewîne, bédeng namîne û tenê temaşe nake. Planên we yên qirêj û planên we yên ku neyartiya hemû mirovatiyê dike dê kêr neyê. Hûn ê baş fêhm bikin ku ciwanên Kurd ne wek berxên qurbanê ne û em ê li hemberê bîryara ku we girtiye we poşman bikin. Ew ciwanên ku xwe bi ruh, bi zanebûn û bi vîna Rêber APO ve afirandiye çawa ku di çalakîyên berxwedana Kobanê de xwe kir xelekên ji agir û komplogeran şewitandibû; îro jî ji her demê zêdetir dê bikeve nava pêngava berxwedanê û hesabên we yên riziyaî serûbin bike.

Em wek rêxistinên ciwan û jinên ciwan ên ku nûnertiya xeyal û lêgerîna azadiyê ya hemû ciwan û jinên ciwanên cihanê dikin bi pêvajoyekî dîrokî û bi qasî dîrokî ye jî di heman demê de bi çarenûsa xwe bi xwe diyar bikin ve rû bi rû ne. Erdnigariya Rojhilata Navîn di her keliyê de ji pêşketinên pir dîrokî re malzaroktî dike. Her roj pêşketinên awarte diqewimin. Bi taybetî jî Kurdistan dil û mêjiyê van pêşketinan e. Kurdistan îro ji ber ku navenda şerê dike ji qonaxekî dîrokî derbas dibe û ji ber vê yekê jî bi politikayên herî qirêj ên hêzên deshilatdarî ve rû bi rû dimîne. Ev pêşketinên ku Tevgera me ya Azadiyê jî ji nêz ve eleqedar dike, ji xwe re dîsa perçekirina Kurdistanê ya ku berê de kiribûn çar perçe armanc dike. Di şexsiyeta faşîzma dewleta tirk de hemû hêzên dagirker îro erîşên îmhakirinê dane destpêkirin. Li hemberî vê

pêvajoyê bersivdayînek pêngavî ji bo me Ciwanên Şoreşger ên Ewropayê nêzîkatiyek herî stratejîk e. Ciwanên APOYÎ dê bi derketina bi pengavî ve dê teqez bersiva herî mezin bide dijminê dagirker a faşîst. Ev pêvajo, pêvajoyekî ku em li Ewropayê bi ruh û bi dînamîzma ciwantiyê ve pêngava xwe pêş bixin e. Em bang li hemû ciwanên welatparêz ên ku li Ewropayê dijîn dikin; bi dilsoziya soza tohlildana Şehîdan ve, bi ruhekî seferberî ve li tu derê NEHÊLIN dagirkerî pêş bikeve. Bila Dost û dijmin herkes bizanibe ku ciwanên fedaî yên li Ewropayê dê bibe xewnerêşkên neyar. Û ciwanên fedaî dê bibin pêşengên serkeftina serhildana dawî ya Kurdistan.

Ji ber vê yekê ew ciwanên ku dibêjin "NEHÊLE", ew ciwanên ku dibêjin "Em ê axa xwe biparêzin", ew ciwanên ku dibêjin "Em ê li hember faşîzmê têbikoşin", ji bo ku xwedî li berxwedana Imraliyê derkevin, divê bi bangawaziya rêveberiya Rojavayê Kurdistanê berê xwe bidin çeperên berxwedana Rojavayê. Ciwanên ku xwedî li pêngava "NEHÊLE" derdikevin, ciwanên birûmet, ciwanên bişeref û ciwanên girêdayî nasnameya Kurd û Kurdistanê ne pêwîst e Rojava biparêzin. Li hember destdirêjiya rûmeta Kurdistanê, li hember rijandina xwîna Kurdistan û li hember kesên ku dixwazin qira Kurdistan bînin pêwîstî bi seknandinekî wek mertalî heye û divê destên dijmin werin şikandin. Her ciwan pêwîst e bibe wek abîdeya "NEHÊLE". Her ciwan gerek li gorî nîrx û dîroka xwe tevbigerê. Gerek her ciwan berê xwe bide Berxwedana Sedşalan ango Berxwedana Rojavayê.

Lê pêwîst e ew hêzên êrîşker baş bizanibin ku çiqas êrîş bikin bila bikin ciwanên welatparêz ên li Ewropayê destên wan ên ku dirêjî Şoreşa Rojavayê dibe dê bişkinin. Û ciwan çî dibe bila bibe planên dagirkeran wê serûbin bike.

Li ser vê esasê wekî Tevgera Ciwanên Şoreşger û Jinên Ciwan ên Azad banga me ya ji bo hemû ciwanên Ewropayê ew e; li hembere komplokê nû ya komplogeran ya li hember têkoşîna me serî rakîn, rabin ser piyan û bikevin nava pêvajoya çalakîyê. Heta ku hêzên komploger ji bîryara xwe vegerin bi xezeba ciwanan ve ber xwe bidin û erd û ezman bihejin. Pêwîst e li hember dîbarekirina vê dîroka reş her der bibe qada berxwedanê û ciwan bikevin nava berxedanekî herî radîkal. Pêwîst e her kolan, her tax her bajar bibe çeperên berxwedanê û ev agir ji Ewropayê belavî hemû cîhanê bibe. Ji bo Şoreşa Azadiya Kurdistanê yek rê tenê heye; ew rê jî Berxwedan e. Li hember tecrîda li ser Rêber APO, li hember komploya ku li ser têkoşîna me tê ferzkirin û li hember faşîzma li ser Kurdistanê tê meşandim roj roja destûrnedayîne ye. Dema NEHÊLE ye. Dem dema bûyîna xelekên ji agir a BERXWEDANê ye.

NEHÊLE ku kesên ku dixwazin şeref û rûmeta bidizin!

Zihniyeta faşîst, hovîtiya Erdogan NEHÊLE!

Bi ruhê Arîn Mîrkan û Çiyageran xwe bi rêxistin bike û dagirkeriyê NEHÊLE!

Bi şiyara "Hûn nikarin Roja me tarî bikin" xwe bi rêxistin bike û tecrîd û faşîzma li Imraliyê NEHÊLE!

LASS KOLONIALISMUS NICHT ZU

Wir machen nun die erste Phase der Offensive der Jugend- und junge Frauen Bewegung „Nehêle“ (Lass es nicht zu) bekannt. Die erste Phase der „Nehêle“ Offensive, die alle in Europa lebenden sozialistischen und revolutionären Jugendliche anspricht, wird eine Antwort auf die Angriffe auf Rojava seitens der imperialistischen Mächte (an erster Stelle der Türkei) sein. Wir werden die Besatzung nicht zulassen!

Der atemlose Kampf, den Rêber APO begonnen hat, hat sich heute mit den Freiheitsträumen von Millionen von KurdInnen verschmolzen. Seit dem Beginn seines Kampfes hat er mit seinem Leben, seiner

unabhängigen Haltung, seinem freien Willen und seiner unvergleichbaren Verbundenheit mit dem Mittleren Osten eine neue Ära eingeleitet. Er hat den Geist der Freiheit vergrößert. Sein selbstloser Widerstand für die Freiheit hat die Verschwörer, Kolonialisten und Imperialisten erschüttert und wurde zu einer Quelle der Inspiration aller Völker. Unser Kampf, der sich mit dem Jugendgeist von Rêber APO auf den Weg gemacht hat, hat die genozidalen Kolonialisten bei jeder Gelegenheit zur Rechenschaft gezogen.

Es ist die Kultur der Selbstlosigkeit, des Fedaî-seins, die die imperialistischen, kolonialistischen Feinde der Menschheit versuchen zu liquidieren. Doch

all diese Mächte sollten sich bewusst machen, dass sie den Freiheitskampf einer Jugend und einer Bevölkerung nicht stoppen können, nicht liquidieren können. Eine Jugend, die sich wie wir mit Kommandant Agit identifiziert, wird sich nicht vor euren dreckigen Fallen und euren Verschwörungen beugen, wird nicht schweigen und nicht zuschauen. Eure widerlichen, unmenschlichen Pläne werden sich nicht erfüllen. Ihr werdet die Lehre ziehen, dass die kurdische Jugend kein Opferlamm ist. Ihr werdet eure Entscheidungen bereuen. So wie die Jugend mit dem Geist, dem Willen und dem Bewusstsein Rêber APOs auch zur Kobanê Phase ein Feuerball

wurde und die Besatzermächte verbrannt hat, wird die Jugend auch heute mit noch größerem Widerstand eure Pläne durchkreuzen.

Als eine Jugendbewegung und eine junge Frauen Bewegung, die die Sehnsüchte und Träume der Jugendlichen auf der ganzen Welt vertritt, befinden wir uns in einer Phase, die sowohl historisch also auch für die Folgezeit entscheidend ist. Der Mittlere Osten wird Zuschauer von brodelnden Entwicklungen, die sich in jedem Moment ändern können. Besonders Kurdistan ist das Herz und das Gehirn dieser Entwicklungen. Als das Zentrum in dem sich der Krieg konzentriert hat, durchläuft Kurdistan eine historische Phase. In dieser Hinsicht wird Kurdistan auch mit unterschiedlichster, dreckiger Politik konfrontiert. Die Intention ist es, Kurdistan, welches in vier geteilt wurde, in weitere Teile zu zerbrechen. Mit dem faschistischen Türkei-Regime als Vertreter, greifen alle Kolonialisten mit ihrer ganzen Kraft Kurdistan an. Als eine Jugendbewegung in Europa ist unserer strategischster Ansatz, auf diese Phase mit einer Offensive zu reagieren. Die größte Antwort auf den faschistischen, genozidalen Feind wird sicherlich die apoistische Jugend mit dieser Offensive geben. Es ist eine Phase, in der wir in Europa die Offensive mit dem Geist der Jugend weiter vorantreiben werden. Wir rufen die in Europa lebende welatparêz Jugend dazu auf, sich überall zu mobilisieren, zur Besatzung „Nehêlê“ zu sagen und in Aktion zu treten, um das Versprechen der Rache

unserer Gefallenen zu erfüllen. Feind und Freund werden sehen, dass die selbstlose kurdische Jugend in Europa der Albtraum des Feindes werden wird. Sie werden sehen, dass der letzte Aufstand der Jugend mit Erfolg gekrönt werden wird.

Nach dem Mobilisierungsauftrag der Selbstverwaltung Rojavas, müssen alle Jugendliche, die „Nehêlê“ sagen, alle Jugendliche, die „wir werden unser Land verteidigen“ sagen, alle Jugendliche, die sagen, dass sie gegen Faschismus kämpfen werden, sich den Fronten des Widerstandes in Rojava zuwenden, und Verantwortung für den großen Widerstand auf Imrali übernehmen. Alle Jugendlichen, die mit ihrer kurdischen Identität Verbunden sind, müssen Rojava verteidigen. Gegen all jene, die auf kurdischem Boden Blut fließen sehen wollen, die die KurdInnen vernichten wollen, müssen wir wie ein Schutzschild stehen und diese Angriffe zerschlagen. Alle Jugendliche müssen verantwortungsvoll mit unserer Geschichte und unseren Werten umgehen und uns dementsprechend verhalten. Wir müssen uns dem Widerstand des Jahrhunderts, dem Widerstand der Rojava Revolution, widmen. Es spielt keine Rolle wie sehr wir angegriffen werden – die revolutionäre welatparêz Jugend in Europa wird die faschistischen und kolonialistischen Angriffe gegen die Rojava Revolution zerbrechen. Um jeden Preis werden wir alle Invasionspläne der Feinde umstürzen.

Auf dieser Grundlage ist unser Aufruf als Tevgera Ciwanên Şoreşger und Jinên Ciwan ên

Azad folgender: Wo auch immer du sein magst, stehe auf, beuge dich in Aktionen, lass nicht zu, dass die Verschwörer einen neuen Komplott gegen unseren Kampf verwirklichen, um uns zu vernichten. Bis die Besatzer von ihrer Entscheidung zurücktreten, werden wir mit dem Zorn der revolutionären Jugend Widerstand leisten, bis die Welt erzittert. Gegen die Invasionspläne, die ein weiteres Komplott gegen die KurdInnen einleiten, müssen wir alle Orte zur Orten der Aktionen umwandeln und einen radikalen Widerstand leisten. Jede Straße, jedes Stadtviertel, jede Stadt wird in Widerstandsposition gebracht werden – von Europa bis in die ganze Welt. Für die Kurdistan- Revolution gibt es nur einen Weg: Den des Widerstandes. Gegen die Totalisolation Rêber APOs, gegen den geplanten Komplott gegen unseren Widerstand, gegen den Faschismus gegen Kurdistan, ist der Tag der revolutionären Jugend gekommen: Begeht euch auf die Straßen, lasst es nicht zu!

Lass es nicht zu, dass man uns unser Leben und unsere Würde klaut!

Lass es nicht zu, dass Erdogans Tyrannei und die Mentalität des Völkermordes weiterleben!

Lass es nicht zu und organisiert euch mit dem Widerstandsgeist von Arîn Mîrkan und Çiyager!

Lass es nicht zu, dass auf Imrali die Totalisolation weiterhin besteht und organisiert euch unter dem Motto „Ihr könnt unsere Sonne nicht verdunkeln!“

İŞGALE İZİN VERME

Avrupa gençlik ve genç kadın hareketlerinin başlatmış olduğu NEHÊLE (İZİN VERME) hamlesinin ilk aşamasını kamuoyuna ilan ediyoruz. Avrupa'da yaşayan sosyalist ve devrimci gençliğin sahiplendiği NEHÊLE hamlesinin ilk aşaması, başta AKP-MHP faşizmi ve tüm emperyalist güçlerin Rojava'yı işgal saldırılarına karşı bir cevap olacaktır. İşgale İZİN VERMEYECEĞİZ.

Önder APO'yla başlayan soluk soluğa mücadele günümüzde

milyonlarca Kürdistanlı'nın özgürlük hayalleriyle bütünleşmiş durumdadır. Çıktığı ilk günden bu yana yaşamıyla, bağımsız duruşu ve özgür iradesiyle, insanlık değerlerine olan eşsiz bağlılığıyla Ortadoğu'da çığır açmış, özgürlük ruhunu yüceltmıştır. Özgürlük uğruna ortaya koyduğu fedai direnişle komplocuları, sömürgecileri ve emperyalistleri şaşkına uğratmış ve dünya halklarına esin kaynağı olmuştur. Önder APO'nun gençlik ruhuyla yola çıkan mücadele-

miz fosilleşmiş soykırımcı sömürgecilere her seferinde insanlık dersi vermiştir. Yaşamı uğrunda ölecek kadar çok seven fedai kahraman geleneğinin soykırımcı, sömürgeci ve emperyalist insanlık düşmanlarına karşı yürütmüş olduğu direniş işgal kararıyla teslim alınmak ve tasfiye edilmek istenmektedir.

Bu kararı alan komplocu emperyalistler bilmelidirler ki mi lyonlarda somutlaşmış bir halkın ve gençliğinin özgürlük savaşını bitiremezsiniz, teslim

alamazsınız ve tasfiye edemezsiniz. Kürdis- tan'ın Agitleşmiş fedai gençliği, kurmuş olduğunuz tuzak ve komplo- lara boyun eğmeyecek, sessiz kalmayacak ve izlemeyecektir. Kirli ve insanlık düşmanı plan- larınız tutmayacak, Kürdistan gençliğinin kurbanlık koyun olmadığını ibretle izleyecek ve aldığınız karara karşı pişman edile- ceksiniz. Önder APO'nun ruhu, bilinci ve iradesiyle kuş- anmış Kürdistan devrimci gençliği nasıl ki Kobanê Direniş Eylemleri'yle ateş topu olup tüm komplocuları yaktıysa, bugün her zamankinden daha yoğun bir direnişe geçecek ve hesaplarınızı alt üst etmesini bilecektir.

Bu gelişmeler içerisinde ise adeta dünyanın tüm gençlerin- in, genç kadınlarının özgürlük arayışlarını ve hayallerini tem- sil eden gençlik hareketi olarak ve genç kadın örgütü olarak tarihi ve tarihi olduğu kadar da kader tayin edici bir süreç ile karşı karşıyayız. Ortadoğu to- prakları adeta kaynayan kazan misali anlık gelişmelere sah- ne olmaktadır. Günlük olarak olağanüstü gelişmeler yaşan- maktadır. Özellikle Kürdistan bu gelişmelerin kalbi ve beyni durumundadır. Tüm savaşın odaklandığı merkez olarak tarihi bir evreden geçmekte, bu yönüyle de iktidarcı güçler- in her türlü kirli politikasıyla yüz yüze kalınmaktadır. Özel- likle de Özgürlük Hareketimi- zi yakından ilgilendiren bu gelişmeler dört parçaya bölü- nen Kürdistan topraklarını bir kez daha parçalamayı hede- flemiştir. TC faşizmi şahsında tüm sömürgecilik topyekün bir imha saldırısı içerisinde-

dir. Avrupa gençlik hareketi olarak bu sürece hamlesel bir çıkış yaparak yanıt olmak en stratejik yaklaşımımızdır. Faşist, soykırımcı düşmana karşı en büyük cevabı APOcu gençlik hamlesel çıkışıyla ke- sinlikle verecektir. Avrupa'da gençlik ruhu ve dinamizmi- yle hamleyi geliştireceğimiz bir süreçtir. Avrupa'daki tüm yurtsever gençliği devrim şehit- lerine olan intikam sözümüzü gerçekleştirmek için bulunduğu her alanda tüm gücünü sefer- ber ederek işgale karşı NEHÊLE demeye ve eyleme çağırıyoruz. Dost ve düşman görecektir ki, Avrupa'daki fedai gençlik düşmanın kabusu olacak ve son isyanı zaferle taç- landırmanın öncüsü olacaktır.

Bu nedenle sokaklara çıkıp NEHÊLE diyen gençler, "ülkem- izi koruyacağız" diyen gençler, "faşizme karşı mücadele ede- ceğiz" diyen gençler şimdi Roja- vayê Kurdistan özyönetiminin çağrısı üzerine ve büyük İmralı Direnişi'ne sahip çıkmak için yönünü Rojava direniş cephe- lerine çevirme- lidir. NEHÊLE hamlesine sahip çıkan onurlu gençler, şerefli gençler, Kürt ve Kürdistan kimliğine bağlı gençler Rojava'yı korumalıdır. Kürdistan'ın onuruna el uza- tanlara, Kürdistan toprakları üz- erinde kan dökmek isteyenlere, Kürtlerin yaşamına son vermek isteyenlere karşı kalkan olarak dur- mak ve o eli kırmak gerekir. Her genç tari- hine ve değerlerine sahip çıkar- mak hareket etmelidir. Yönünü yüzyıllık büyük direnişe, yani Rojava Devrimi Direnişi'ne çevirmelidir. Bilinmelidir ki ne kadar saldırırlarsa saldırırsın- lar, Avrupa'daki yurtsever

devrimci gençlik Rojava Devri- mi'ne uzanan her türlü faşist, sömürgeci eli kıracak ve ne koşulda olursa olsun düşman- ların tüm işgal planlarını altüst edecektir.

Bu temelde Tevgera Ciwanên Şoreşger ve Jinên Ciwan ên Azad olarak tüm Avrupa gençliğine çağrımız şudur: Komplocu- ların mücadelemize yeni bir komployu yaşatma ve yok etme amacına karşı bulunduğunuz her yerde ayaklanın ve eyleme geçin! İşgal saldırılarından geri adım atılınca kadar devrim- ci gençliğin gazabıyla direnişe geçilmeli ve yer yerinden oynamalıdır. Kürtlere yeni bir komployla tarihi tekerrür et- tirmek isteyen işgal saldırıları- na karşı her yer eylem alanı haline getir- ilmeli, radikal bir direniş içerisine girilmelidir. Bulunulan her sokak, her mahalle, her şehir direniş mevzisi haline getirilerek Avrupa'dan tüm dünyaya yayılmalıdır. Kürdistan Özgürlük Devrimi için tek yol DİRENİŞ'tir. Önder APO üzerinde sürdürülen tecrit, mücadelemiz üzerinde planlanan kom- plo ve Kürdis- tan üzerinde yürütülen faşizme karşı gün Devrimci Gençliğin direniş olup alanlara akma ve İZİN VERME deme günüdür.

Yaşamını, onurunu, şere- finin çalmaya çalışanlara İZİN VERME! Erdoğan'ın faşist bar- barlığına soykırım zihniyetine İZİN VERME!

Arın Mîrkan ve Çiyagerlerin direniş ruhuyla örgütlen, işgale İZİN VERME!

Güneşimizi Karartamazsınız şiarıyla örgütlen, İmralı Tecri- di'ne ve faşizme İZİN VERME!

BERXWEDAN JIYANE

RESISTANCE IS LIFE

#RISEUP4ROJAVA

Özgür birey ve demokratik komüne dayalı çizgide toplumu örgütlü ve eylemli hale getirmek eğitimle mümkündür

Toplum savunmasını geliştirebilmek için toplumun savunmaya katılımının ötesinde toplum savunmasına öncülük edecek, çok cesur ve fedakar bir öncü duruşa ihtiyaç var. Buna 'gerilla öncülüğü' diyoruz. 'Fedai militan öncülük' diyoruz. Daha çok parti öncülüğümüz biçiminde somutlaşıyor. Parti çizgisinin savunma alanında en

kapsamlı bir biçimde somutlaşmasını ifade ediyor. Dolayısıyla böyle bir öncülük olmadan toplum savunmasını mevcut iktidarcı-devletçi sistem saldırıları karşısında gerçekleştirmek mümkün olmuyor.

Askeri alan, bir yanıyla genel toplum savunması üzerinde dururken, diğer yanıyla da fedai öncülüğün geliştirilmesi, sorunları, örgütlülüğü bölüm-

lerini ele alıp değerlendiriyoruz. Dikkat edilirse hem ideolojik örgütsel çizgi çalışmaları kapsamında parti faaliyetlerimizin hem de fedai öncülük anlamında askeri ya da toplumsal savunma anlamında askeri faaliyetlerimizin iki boyutu var. Bir; parti ve gerilla özgünlüğünü ideolojik-örgütsel çizgi temelinde ele alma geliştirme, onun sorunlarını ortaya koy-

ma, çözüm arama. İki; partinin ve gerillanın, topluma öncülük eden, toplumu eğiten ve örgütleyen, eyleme sevk eden faaliyetlerini değerlendirmedir. İkincisi aslında topluma dönük çalışmalar oluyor. O nedenle parti ve gerilla toplumdan kopuk, toplum dışında bir güç değildir. Tersine toplumun öncü gücü, eğitici örgütleyici, sevk edici gücüdür. Toplumun eğitimi ve örgütlenmesiyle sorumlu

Toplumdan kopuk bir ideolojik ve askeri çalışma sapmaya uğrattır

O halde bütün ideolojik ve askeri çalışmaların hedefi de toplumu eğitmek ve örgütlemektir. Özgür ve demokratik yaşar hale getirmek için çaba harcamak ve mücadele etmektir. Onun dışında bir amacı olamaz. Eğer onun dışında bir amacı olursa kendisini sapmaya uğrattır ve temel

böyle ortaya çıkmıştır. Güç, toplum savunmasından koptuğu zaman iktidar ve devlete dönüşmüştür. Bu fiziki güç olur, silahlı güç olur, düşünce gücü olur. Gücün doğru örgütlenemesinden dolayı iktidar ve devlet zihniyeti ve siyaseti ortaya çıkmıştır. Daha doğrusu toplumsal kılınamaması ve bireyleştirilmesi iktidar ve devlet düzenine yol açmıştır. Tarihsel gelişmeleri incelediğimizde bu

gücüdür. Bu temelde ele alındı mı çalışmanın kapsamı daha iyi açığa çıkıyor.

Parti çalışmaları, toplumdan biraz farklılaşmış olan parti öncülüğüne ait çalışmalar oluyor. Askeri faaliyetler, toplum savunmasını öncülük eden, fedai-militan yapıya özgü çalışmalardır. Toplum çalışmaları, toplumu eğitme, örgütleme ve pratiğe çekme, eyleme kaldırmayı ifade eden çalışmalar olarak tanımlamamız lazım.

hedeften koparmış olur. Örneğin toplumun eğitimi, örgütlenmesi, özgür ve demokratik yaşar hale getirilmesinden kopartılmış bir parti düşünelim; öyle olursa bir tartışma kulübü olur. Bir araştırma-inceleme grubuna dönüşür. Ondan öte bir anlamı olmaz. Yine toplum savunmasından kopuk bir askeri alan düşünelim. Ne yapar? O zaman toplum üzerinde egemenlik kurmaya kalkar. İktidar ve devlet de tarihsel olarak

gerçekliği görüyoruz. O halde biz de toplumdan bir askeri alan tanımlamaya kalkarsak, o zaman kendi kendisiyle uğraşan, çeteleşen, toplum üzerinde egemenlik kurmaya yönelik bir yapıya dönüşür. Öyle bir gücü ortaya çıkartır, Çünkü orada bir güç var. Bu güç neyin gücüdür? Toplum savunmasının gücü olursa özgürlüğe ve demokrasiye hizmet eder, toplum savunmasından koparsa toplum üzerinde egemenliğe dönüşür,

İktidarcı ve devletçi sistem insan bilincini çarpıtmış, saptırmıştır.

İktidar ve devleti ortaya çıkarır, baskı sömürü gücü aracı haline gelir. Böyle tanımlamaları geliştirmemizde fayda var.

Önderlik felsefesi ve ideolojisi temelinde toplumu eğitmek

O halde kendi işbölümü temelindeki ayrıştırmalarımızı doğru anlamalıyız. Biz mevcut olarak daha fazla ideolojik boyutta olan, propaganda-ajitasyon, edebiyat-sanat, eğitim faaliyetlerini, 'ideolojik faaliyetler' olarak alıyoruz. Savunma alanı faaliyetlerini, 'askeri faaliyetler' olarak alıyoruz. Bunların dışında kalan kitle çalışmalarını, toplumsal halk eylemi faaliyetlerini 'toplumsal siyasi alan faaliyetleri' olarak tanımlıyoruz. Fakat bu durum bizi ideolojik ve askeri faaliyetlerin toplumdan kopuk faaliyetler olduğu sonucuna götürmemesi gerekiyor. Eğer ona götürülürse bu da tehlikelidir. Faaliyetleri, kendimizi parçalamış oluruz. Diğer yandan toplumu parçalamış oluruz. Önderlik "Hakikat bütündür" dedi. Bu da toplumun bütünlüğüyle bağlantılıdır. Dolayısıyla toplumsal yapı bir bütündür. Devrimci örgüt, devrimci hareketin temel görevi de toplumu eğitmek ve örgütlemektir. Demek ki, parti öncülüğünün kendi iç faaliyetlerini ayrı tutmalıyız. Savunma öncülüğünün kendi iç faaliyetlerini ayrı tutmalıyız. Topluma

dönük bütün faaliyetlerimizi, toplumsal alan faaliyeti olarak tanımlamalıyız. Böyle tanımlayabilirsek; çalışmaları planlama, kendimizi örgütleme dolayısıyla başarıyla pratikleştirme daha iyi gelişebilir. Mevcut güncel pratikte yaşadığımız bu aşırı bölünmüşlük, parçalılık, bundan kaynaklanan tartışmalı durumlar ortadan kalkabilir. Nitekim biz bir faaliyet yürütüyoruz. İçinde bulunduğumuz durumda bu açık ortadadır. Sorunları var, tartışılan yanları var. Parti ve gerilla öncülüğü olarak yoğun bir gücüz. Aslında bilinç, tecrübe, çaba bakımından dünyada örneği bulunmayan bir gücüz.

Toplum çalışmasının dışında herhangi bir öncülük yoktur. Parti, gerilla, kadın, gençlik örgütüllüğü; bütün örgütüllüklerimizin özellikle içinde bulunduğumuz dönemde temel görevi toplum çalışması yürütmektir. Peki toplum çalışmasının çerçevesi nedir? Bunun en başında eğitim geliyor. Topluma dönük çalışmalar, tüm parti, gerilla, kadın-gençlik örgütüllüğü öncü örgütsel yapılarımızın tümünün görevi toplum çalışmasıdır. 'O zaman toplum çalışmasının içeriği nedir? Hedefi, amacı, çerçevesi nedir?' diye sordumuzda öne çıkan ise, toplumun önderlik felsefesi ve ideoloji temelinde eğitimi oluyor. Yani toplum üzerindeki iktidarcı-devletçi sistemin, erkek egemen zihni-

yet ve siyasetin etkisini kırmak, toplumsal bilinci, tarihsel birikim temelinde özgür birey ve demokratik komün temelinde daha güçlü ve bütünlüklü bir demokratik toplum yaşamına ulaştırmaktır. Bu bakımdan tarihsel toplum birikiminin ortaya çıkardığı bilinci topluma kazandırmak, bilgi ve birikimini böyle bir bilinçle yaşar hale getirmek, bu konuda tarihsel olarak ortaya çıkmış erkek egemen iktidar ve devlet zihniyeti ve siyasetinden de koparmaktır.

Toplumsal örgütüllüğü geliştirerek topluma bilinç kazandırmak

İktidarcı ve devletçi sistem insan bilincini çarpıtmış, saptırmıştır. İnsanı kendi doğasından koparmış ve dolayısıyla toplumsal dokuyu parçalamıştır. Toplumu kendi doğasından kopartarak başkasına göre var olur ve tanımlanır hale getirmiştir. İktidar ve devlet egemenliği deyip geçmemek gerekiyor. 5 bin yıllık egemenlik sisteminin birey ve toplum üzerinde her düzeyde oraya çıkardığı etkileme çok fazladır. Birey ve toplum doğasındaki parçalanma, kendi özünden uzaklaşma, iktidar ve devlet egemenlinin gereklerine göre şekillenme çok ileri düzeyde ortaya çıkmıştır. Son birkaç yüzyıllık ulus-devlet düzeni ise bunun üzerinden adeta iktidarlaşımayan, devletleşmeyen ne bir toplumsal değer ne de bir

“PKK Devrimi'nin esası kişilik devrimidir, onun da esası zihniyet devrimidir.”

Rêber APO

birey bırakmıştır. Günümüzde geçer ölçü bu düzeye getirilmiştir. Tek bireysel duruş devletleşme olarak görülüyor. Ruh olarak, duygu olarak, düşünce olarak, davranış olarak, yaşam tarzı olarak, tek yaşam sistemi iktidar ve devlet gerçeği biçiminde ortaya konuyor. Birey ve toplumu tüketiyor.

Önder APO savunmalarda bunları çok geniş açımladı, ortaya koydu ve çözümledi. Tarihsel olarak nasıl oraya çıktığını, gelişiminin nasıl olduğunu, günümüzde hangi düzeye ulaştığını, toplumsal sorunların neler olduğunu, ne tür etkilerde bulunduğunu, aşılmazlarsa insanlığın nasıl büyük tehlikelerle yüz yüze geldiğini ve nasıl aşılabileceğini tanımladı. Günümüzün insanlık Önderliği tarafından bunlar yapılmıştır. Teorik çözümlemeler bu anlamda ön açııcıdır, aydınlatıcıdır. Gerisi onları doğru anlamak ve hayata getirmek kalıyor. Anlamak; partinin, gerilla, kadın-gençlik öncülüğünün Önderlik düzeyinde ortaya konmuş bu düşüncüyü özümsemesi, benimsemesi olarak ortaya çıkıyor. Uygulama ise, toplum çalışması oluyor. Uygulamadan kasıt da bu düşüncelerin topluma taşırılması, toplumun bu temelde yeniden bir form kazanması oluyor.

Demek ki toplum çalışmamızın başında eğitim eliyor. Topluma doğru özgürlükçü de-

mokratik bilinç vermek, bu temelde doğru form kazanmasını sağlamak oluyor. Onun önünü açmak oluyor. Bunun için de iktidar ve devlet sisteminin, kapitalist modernite düzeninin ve onun liberalizminin tüm çarpıtıcı, baskı ve sömürüye açık hale getirici bilgi ve bilincine karşı mücadele etmek gerekiyor. ‘Topluma bilinç kazandırılmalı’ diyoruz, ama ortada ham bir toplum yoktur. Hiç el değmemiş, etkilenmemiş doğal bir toplum gerçeği yok ki, ona yeni bir bilinç verelim. Yüz yıllardır, bin yıllardır, bin bir türlü bilinçle yoğrulmuş duyguları, düşünceleri, ruh hali şekilden şekle sokulmuş ve kendi doğasında defalarca kopartılmış bir toplumsal gerçeklik karşımızda var. Dolayısıyla doğru bilinç kazandırmak, doğru olmayan bilinçleri ortadan kaldırmayı, dolayısıyla erkek egemen iktidar ve devlet zihniyet ve siyasal yapısıyla mücadele etmeden topluma doğru bir bilinç kazandırma imkanı bulunmuyor. Toplum ham bir yapıda değildir. Başkaları tarafından işlenmiş, kendi doğasından çarpıtılmış, saptırılmış, başka bilinçler altına alınmıştır. Dolayısıyla doğru özgürlükçü demokratik bilinç verebilmek için o bilinçlerin etkisinden kurtarabilmek gereklidir.

Toplum eğitiminin bir boyutu özgür ve demokratik yaşam bilincini verirken, diğer bir boyu-

tu da iktidar ve devlet zihniyet ve siyasetine karşı çok yönlü bir mücadele etmeyi içeriyor. Ortada mücadelesiz bir eğitim yoktur. Eğitim, topluma doğru bilinç kazandırma çok büyük bir mücadeleyle oluyor. Buna biz ‘zihniyet mücadelesi, ideolojik mücadele’ diyoruz. Böyle tanımlıyoruz. Böyle bir mücadeleyle ortaya çıkan gelişmeleri ‘zihniyet devrimi’ olarak tanımlıyoruz. Bu tür durumlara ‘zihniyet değişimi ve dönüşümü’ diyoruz ve her şeyin başına bunu koyuyoruz. Önder APO “PKK Devrimi'nin esası kişilik devrimidir, onun da esası zihniyet devrimidir” dedi. Zihniyette yaşanan değişim ve dönüşümdür. İktidar ve devlet egemenliğinin verdiği zihniyet yapısının kadın özgürlüğüne ve ekolojiye dayalı demokratik toplumcu zihniyetle değiştirilmesidir.

İş ve rol koordinasyonu kapsamında yönetim gerçeği

Böyle bir çalışma, toplum çalışmamızın başında geliyor. Bunu neden yapıyoruz? Toplumun kendi örgütlü ve eylemli yapısını ortaya çıkartabilmek için yapıyoruz. Herhangi bir dış güce muhtaç olmadan kendi işlerini kendisi yapan bir konuma getirebilme, kendi kendisini yönetir, kendi yaşamını kararlaştırır, planlar, örgütler ve pratikleştirir hale getirebilmek için

yapıyoruz. Toplumu örgütlü ve eylemli kılabilmek için yapıyoruz. Toplumsal örgütlülüğü ve eylemliliği özgür yaşam çizgisinde var edebilmek, geliştirebilmek, gerçekleştirebilmek için yapıyoruz. Demek ki, örgütlü ve eylemli hale gelmeden kopuk bir eğitim de bilinçlendirme de yoktur.

Eğitimin temel amacı, özgür yaşam çizgisinde özgür birey ve demokratik komüne dayalı çizgide toplumu örgütlü ve eylemli hale getirmektir. Bunları da birbirinden koparmamak gerekiyor. Toplumsal çalışmalarımızın çerçevesi ve hedefi budur.

Eğitmek, örgütlü ve eylemli kılmak, bir tür yönetim gerçeğinin ortaya çıkartılması oluyor. Toplum işlerinin organizesi gerekiyor. Önder APO savunmalarda “koordinasyonsuz olmaz” dedi. Bir koordinasyon mutlaka istiyor. Özgürlüğe ve eşitliğe dayalı olarak gelişen bu koordinasyonu iş ve rol koordinasyonu olarak tanımladı. Toplumun örgütlü ve eylemli hale gelmesini sağlayan temel yönetim iş ve rol koordinasyonu oluyor. Eğer toplum iş ve rol koordinasyonu temelinde kendi işlerini kendisi yapar, kendi kendini yönetir hale gelemmezse üzerinde başka bir yönetim ortaya çıkıyor buna da ‘kamu yönetimi, kamu güvenliği’ diyorlar. Toplumun özgür yaşamının gerektirdiği, doğal toplumun zorunlu bir gereği olan yönetim gerçeğini gasp ederek, baskı ve sömürü düzenine, iktidar ve devlet düzenine dönüştürüyorlar. Oradan bir egemenlik ortaya çıkartıyorlar. İktidar ve devletçi gelişme tarihsel olarak böyle oluşmuştur. 5 bin yıldır

kendisini bu temelde tekrarlıyor, yeniden üretiyor. Öyle ki, günümüzde toplum artık çok tali plana düşmüştür. İnsanlık alanında sözü geçen, var olan devlet diye örgütlenmiş çete ve egemenlik gücü oluyor.

Toplum kendi kendini iş ve rol koordinasyonu temelinde yönetemezse yönetimi birileri gasp ederek toplum üzerinde bu kadar tahribat yaratan, baskı ve sömürü gerçekleştiren bir egemenlik gücü ortaya çıkartıyor. Bunu da görmemiz gereklidir. O bakımdan toplumun kendi kendini yönetme gerçeği önemlidir. Toplumun iş ve rol koordinasyonu temelinde kendini yönetecek bir bilinçliliğe ve örgütlülüğe kavuşturulması parti, gerilla, kadın-gençlik öncülüğümüzün temel görevi oluyor. Bunu yapabilmek için de yönetim bilinci, tecrübesini geliştirmek gereklidir. Toplumu bu temelde de eğitip tecrübe kazandırmak lazım.

Reel sosyalizm deneyiminden yola çıkarak devletçi paradigmayı çözümlemek

Toplum çalışmaları, toplumu eğitip örgütlü ve eylemli kılma yerine toplumun yönetimi olma çalışmasına dönüşüyor. Öyle bir anlayışa gidiyor. Nitekim reel sosyalizm yüz yıl önce bu durumu yaşadı. Şimdi bizim tartıştığımız, gündem yapıp üzerinde kafa patlattığımız konuları onlar da o zaman tartıştılar. Bizim karşı karşıya bulunduğumuz sorunlar o zaman reel sosyalizmin önüne de geldi. Verilen cevap; yönetim olmadı. ‘İş ve rol koordinasyonu temelinde toplumun kendi kendini yönetir kılınması’ teorik

olarak söylendi, ama pratik olarak onun yerine parti yönetimi geçirildi. Parti devletleşti. Parti ve devlet iç içeliği ortaya çıktı. Devletçi paradigmayı çözümleme ve aşma gücünü teorik olarak da gösteremedikleri için bunu kolaycı bir çözüm olarak gördüler. Hatta kapitalist modernite sisteminden gelen saldırılar karşısında kendini savunabilmek için böyle bir güç ortaya çıkartma zorunda da kaldılar. Bu da daha fazla iktidar ve devlet olgusunu öne çıkardı. Parti ile iktidar ve devleti iç içe geçirdi. Bunu bir diktatörlük düzeyinde ele aldılar. Her türlü saldırı karşısında kendini savunmanın, ayakta kalmanın ancak en güçlü diktatörlükle mümkün olacağı düşüncesine vardılar. Reel sosyalizmin iktidar ve devlet aygıtı böyle ortaya çıktı. Sonuç, çökme ve çözülme oldu. Böyle bir durum 20. yüzyılın ikinci yarısına kadar belli bir gelişme yarattı, tarihsel gelişmeye hizmet etti. Kapitalist modernite sisteminin faşist saldırıları karşısında insanlığı bir noktada yaşatmayı, ayakta tutmayı sağladı. İnsanlığın daha büyük felaketlere uğramasını önledi. İkinci Dünya Savaşı’nda Hitler egemen olsaydı dünya ne olurdu? Bu soru her zaman sorulmalıdır. ‘Egemen olamazdı’ biçiminde bir şeyi hiç kimse söyleyemez, çünkü dünyaya egemen olmak amacıyla ortaya çıktı, egemen olabilmek için 5 yıl boyunca hiçbir hukuki, ahlaki kural dinlemeden saldırı yaptı. Egemen de olabilirdi, başarabilirdi de! ‘Asla başaramazdı!’ kimse dememelidir. Günümüzde de o düzeyde olmuyor ama her an yeni Hitlerler de çıkabilir. Bunun önü kesinlikle

kapalı değildir.

Her şeyden önce reel sosyalizmin 20. yüzyıldaki önemli işlevlerini bu tür tehlikeli gelişmeleri önlemiş olması biçiminde tanımlamalıyız. Bu da az bir durum değildir. Fakat bu durum çöküşü ve çözülüşü önleyemedi. Dıştan gelen saldırı karşısında kendini, dolaşısıyla bazı değerleri savundu ama kendi iç yapısındaki gelişmelerden kaynaklı da kendi çöküşünü önleyemedi. Demek ki, bugün bizim kendi kendimize sorup cevap aradığımız sorulara reel sosyalist cevap tam çözüm yaratmadı, kurtuluş ortaya çıkartmadı, özgürlüğü ve demokrasiyi var etmedi. O şimdi bizim önümüzde büyük bir deneyimdir, ciddi bir tecrübelerdir. Doğruları bulabilmek açısından en çok üzerinde durmamız, analiz etmemiz gereken bir tecrübe birikimidir. Ona dayanarak biz çözüm arıyoruz.

Nasıl olmalı sorusunu yaratıcı cevaplamak ve toplumu doğru tanımlamak

Aslında bugün toplumsal alan çalışmaları diye yürüttüğümüz çalışmalarda ortaya çıkan ve yaşadığımız sorunlar biraz buradan kaynaklanıyor. Önümüzde başarısızlıkla sonuçlanmış reel sosyalist deneyim var. Diğer yandan kapitalist modernite baskısı ve saldırısıyla ideolojik, politik, örgütsel, askeri boyutlarda biz de yüz yüzeyiz. Bu açıdan yaratıcı yaklaşarak düşüncede ve pratikte yeni çözümler yaratmamız gereken bir noktadayız. Bu durum bizim daha fazla yoğunlaşmamızı, araştırıp incelememizi, düşünsel çözümler geliştirmemizi

gerektiriyor. Hiçbir şey elde hazır olarak yoktur. Genel teorik aydınlatma dışında somut pratiğin sorunlarını çözecek bir tecrübe birikimi, deneyim elimizde yoktur. 'Nasıl olmalı?' sorusuna, yaşanmış bazı deneyimlerin tecrübelerini irdelerek, derslerini çıkartarak cevap buluyoruz. Ama 'Nasıl olmalı?' sorusu yaratıcı yaklaşımlarla cevap bekliyor. Bu yaratıcılığı bizim göstermemiz gereklidir.

Toplum çalışması dediğimiz çalışma bugün bizim için ciddi bir yaratıcılık isteyen, onun için de çok yoğunlaşmayı gerektiren bir çalışma oluyor. Çok fazla araştırma-inceleme yapmamızı, teorik yoğunlaşmamızı gerektiriyor. Diğer yandan çok fazla ve dikkatli bir biçimde pratik denemeler yapmamızı, deneme-sınama yöntemiyle bazı şeyleri öğrenmemizi, dolaşısıyla daha çok pratik yoğunlaşma içerisinde, pratikten ders çıkartan bir konumda olmamızı gerektiriyor.

Peki toplum nedir? Toplumu nasıl tanımlayacağız? Neye toplum diyeceğiz? Bu sorular da bütün bu pratiğin sonucunda ortaya çıkıyor. Nitekim savunmalarda Önderlikte bu soruları sordu ve gündem yaptı. Toplumsal sorunları günümüzde erkek egemen iktidar ve devlet zihniyetinin, siyasetinin ortaya çıkardığı toplumsal sorunları tanımlayıp onlara çözüm yollarını gösterebilmek için önce toplum tanımlanmasını yapmaya çalıştı. Yeni bir toplum tanımlaması getirdi. İnsan bilincinin, sosyolojinin geçen süreçte şimdiye kadar yaptığı toplum tanımlamalarının hepsini yeniden gözden geçirdi. Eleştirel bir süzgece tabi

tuttu ve sonunda yeni bir toplum tanımlaması ortaya çıkardı. Şimdiye kadar insan zihniyetinin gerçekleştirdiği toplum tanımlamalarını reddetmese de dar, tek yanlı ve yetersiz buldu. Toplumsal doğayı özüyle ifade etmediğini ortaya koydu. Hepsinin yan temsil yetileri yerine getirdiğini belirtti ve işin özünü politika ve ahlak olarak ortaya koydu. Toplumu dinle tanımlayanlar, toplumu devletle tanımlayanlar, toplumu sınıf ile tanımlayanlar, toplumu ırkla ve kimlikle tanımlayanlar oldu. Günümüzde ise ulus-devlet ideolojisi toplumu devlet olarak tanımlıyor. Dikkat edelim devlet dışında bir toplum yoktur. Bugün insanlık, Birleşmiş Milletler de temsilini bulmuş ve 178 devletten oluşuyor. Önderlik ise "bunların hepsi devletin birer şubeleridir, ortada tek devlet vardır" dedi. O halde ortaya çıkan nedir? Toplum bitmiş devlet kalmıştır. Devlet kendisini toplum olarak gösterip ortaya koyuyor. Toplumu tüketmiştir. Özgür yaşamı, demokratik toplumu ortadan kaldırmıştır. Zihniyet olarak, duygu olarak, düşünce olarak, örgüt ve eylem olarak devletin baskı ve sömürü düzeni içerisine almıştır. Günümüzde geline nokta budur. Dolayısıyla devlet ulusları var, devlet toplumları var.

Önder APO'nun "politika ve ahlak" tanımlamasıyla toplumu örgütlü hale getirmek

Marksizm toplumu sınıf ile tanımladı. "Sınıf ilişkileri toplumu var ediyor" dedi. Bunlar yanında Önder APO "politika ve ahlak" olarak tanımladı.

**Salvegera 41'emîn a
Partiya Karkerên Kurdistanê
pîroz be!**

Toplum, bireylerden oluşuyor. Bir araya gelmiş insan topluluğu oluyor. Bir kişiye toplum denilmiyor. İki kişiye toplum diyemiyoruz. 3-5 kişiye toplum diyemeyiz. Toplum olabilmek için belli bir sayıda insan gereklidir. Topluluk olması gereklidir. Peki belli bir sayıda 1 Milyon, 2 Milyon bir araya gelmiş her insan topluluğuna toplum diyebilir miyiz? Bunun üzerine devlet egemenliği kuruyorlar, onu da devlet olarak tanımlıyorlar, inancına bakıyor din ile tanımlıyorlar. Önderlik, “böyle bir topluluğun toplum olabilmesi için iki şeye ihtiyaç var. Bir; politika. İki; ahlakı” dedi. Topluluğu oluşturan insanların birbirine politika ve ahlakla bağlı olunması gereklidir. Buna göre politika ve ahlakı tanımladı. Politikayı söz konusu topluluğun var olabilmesi için gerekli işlerin kararlaştırılması, tartışılması, planlanması ve pratiğe sevk edilmesi çalışması olarak ifade etti. Ahlakı da bu çalışmanın ilkeleri, tarzı, kuralları olarak ortaya koydu. “Yaşamını politika ve ahlak temelinde birbirine bağlamış in-

san topluluğuna toplum denir” dedi. Bir topluluğun toplum olabilmesi için politik ve ahlaki değerlerin işleyiş düzeyini tanımladı. Politika ve ahlaki devlet gasp etmişse toplum yok olmuştur. Devlet, politika ve ahlaka karşılık iktidarı ve hukuku geliştirdi. İktidar ve hukuk ile politika ve ahlaki ele geçirmeye, dolayısıyla toplumu daraltmaya, tasfiye etmeye, kendisini toplum olarak örgütlemeye ve bunun üzerinde egemenlik geliştirmeye yöneldi. O bakımdan devlet ve iktidara karşı mücadele toplumun politika ve ahlak olarak var olması, kendi yaşamını sürdürecekt kararları özgürce alabilen ve onları kendi ilkelerine göre pratikleştiren bir yapıya kavuşması biçiminde tanımladı.

Demek ki toplumu eğitip örgütlü ve eylemli kılmanın yolu politik ve ahlaki toplum gerçekliğinin açığa çıkarılması, politika ve ahlakın daha fazla işlerli kılınması oluyor. Toplumsal alan çalışmalarımızın rolü ve hedefi budur. Eğitim, bu temelde bilinç vermek içindir. Örgütlenme, politik ve ahlaki toplum

işleyişinin gerçekleşmesi içindir. Kendi kendini yönetim yapmak için değildir. Toplumun politik ve ahlaki değerlerini işleyen bir iç yapılanmasının bilinç ve örgütlülük olarak ortaya çıkartılmasıdır.

Geldiğimiz noktada toplumsal alan çalışmalarımız bunu içeriyor. Bunun için bilinç öncülüğüne ihtiyaç var. Tecrübe ve yön verecek öncülüğe ihtiyaç var. Parti bu noktada rol oynuyor. Yoğun bir saldırı var. İktidarcı ve devletçi sistem böyle bir pratiğe değil, bunun düşüncesine bile en azgın düşmanlıkla saldırıyor. Dolayısıyla her bakımdan bir savunmaya ihtiyaç var. Ruh, duygu, bilinç savunmasından pratik varlığın korunmasına kadar çok yoğun bir savunmaya ihtiyaç var. Demek ki, bilinç verecek ve savunacak, onu koruyacak bir öncülük olmazsa toplum çalışması yürütülemez. Politik ve ahlaki toplum var olamaz. Toplum çalışmalarımızın özü bu oluyor. Bunu yürüten bir öncü güç oluyoruz.

ŞERVANO

Şervano

Keziya dayikê bi qurbano

Tu nehêlî tola me

Bi destê xwînmijano, şervano

Şervano

Çelengo ez gorî te

Dilkê yarê bara te

Tifeng li ser milano, şervano

Şervano

Gur ketî nêv berxano

Lûlê bide sîngano

Bi lez û bez ke heyrano, şervano

Şervano,

Diyariya dostê dizano

Keskesora li ezmano

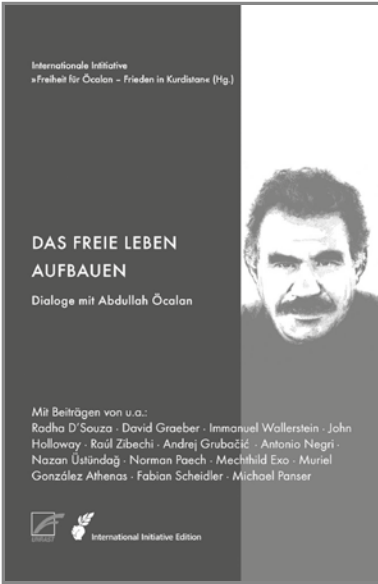
Yan çeka dijminano, şervano

PIRTÛKÊN KU EM PÊŞNIYAR DIKIN

BOOK RECOMMENDATIONS - BUCHEMPFEHLUNGEN - PRÉSENTATION DU LIVRE

DAS FREIE LEBEN AUFBAUEN

AutorInnen: 18 AutorInnen
Verlag: Unrast
Veröffentlichung: 2019

In diesem besonderen Band sind 18 AutorInnen, AktivistInnen, PhilosophInnen und WissenschaftlerInnen vertreten, deren Ideen im Verhältnis zu Rêber APOs Schriften untersucht und debattiert werden. Das breite Spektrum namhafter AutorInnen beleuchtet verschiedene Aspekte der Theorie und Praxis des einflussreichen kurdischen Denkers, der sich seit mehr als zwanzig Jahren in Isolationshaft auf der türkischen Gefängnisinsel Imrali befindet.

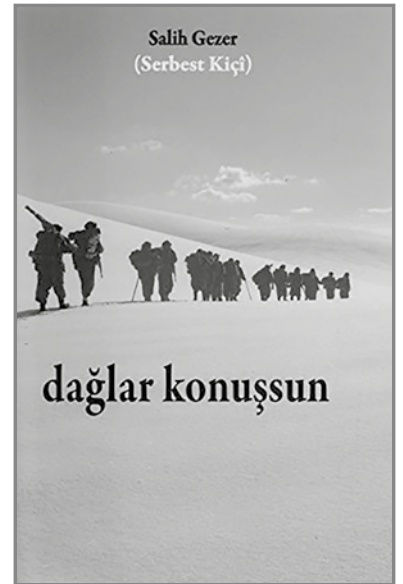
DER WEG IN DIE BERGE

Autorin: Carla Solina
Verlag: Mezopotamien
Veröffentlichung: 2019

Ein Jahr lang war Carla Solina bei der kurdischen Guerilla und im Flüchtlingslager, das heute als Maxmur bekannt ist. Sie hat dort gelebt, gekämpft und mitgearbeitet. Ausgerüstet mit einem Diktiergerät und einem Fotoapparat hat sie den Alltag, die Organisations- und Vorgehensweise der Guerilla und das Leben der aus Botan geflüchteten Bevölkerung dokumentiert.

DAĞLAR KONUŞSUN

Yazar: Salih Gezer
Yayınevi: Mezopotamien
Basım tarihi: 2015

'Dağlar konuşsun', Serbest Kiçi kod adlı Salih Gezer'in 'Garzan'da yaşamış olanların kaybolmaması adına tarihe not düşmek için kalemle alarak arkadaşlarına teslim ettiği ve "İleride eğer imkanlar olursa, bu kitabın redakte edilip yayınlamasını" önerdiği bir vasiyet, yani tarihe not düşme kitabı. Kitap Dr. Bahoş Erdal'ın yazdığı önsözle yayınlandı. 'Dağlar konuşsun'a yazdığı önsöze Serbest Kiçi'nin savaşçı kişiliğini anlatarak başlayan Dr. Bahoş Erdal onu, "15 Ağustos Hamlesi başladığında bütün Kürdistan'da olduğu gibi özellikle Botan'da da büyük bir etki yaratmıştı. 15 Ağustos Atılımı'ndan etkilenip gerillaya katılan ilk Botanlı gençlerdendi Serbestê Kiçi.

Nasnav: Amara Rênas
Nav û Paşnav: Azize Celal
Navê dayikê: Nezahat
Navê bav: Aziz
Cih û dîroka şehîdbûnê: Kobanê | 21.10.2019

NE
HELE